

ಪ್ರಕರಣ

ಫೆಬ್ರವರಿ
1990

ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಕಾರ್ಯ

- ✽ ಪ್ರಕಾಶ್
 - ✽ ಪ್ರಭಾ ಮುಖಾರಿ
 - ✽ ಶೀನಾ
 - ✽ ವಿಭಾವ
 - ✽ ಸುಜಾತಾ
 - ✽ ಶಿವ
 - ✽ ಗೋಪಾಲ ಕೆ.ಎಸ್. ರಾವ್
 - ✽ ಕಾಂತಾ ರಾಜ್
 - ✽ ಜಿ. ಎನ್. ಜಿ.
 - ✽ ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಕಾಂಡೇಯ
- ಅಕ್ಷರ

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ. 50 ಪೈ.

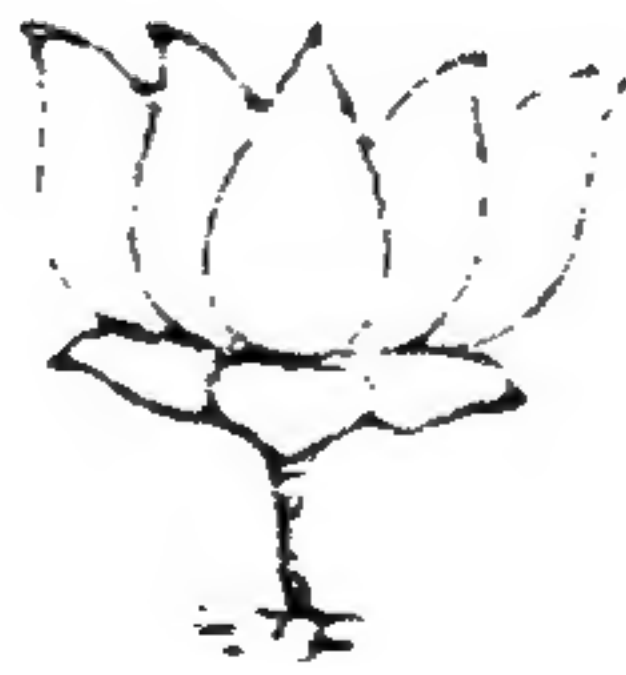

ಕರ್ತೃಭಾಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಎಸ್. ವಿ. ಆರ್. ವಿಜೇಂದ್ರೇಶ್

ಜೊಗಜೊರು

(ತಿಳಿನಗೆಯಂ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೭

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ ೫

ಆರ್. ಟಿ. ಓ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು :

“ಲಂಚ ನಿರ್ಮೂಲನ ಅಂತ ಜನ ಯಾಕ್ರಿ ಕೂಗಾಡ್ತಾರೆ? ಅವೇ ಬಂದು ತೊಗೊಳ್ಳೀ ಅಂತ ಒಲವಂತ ಮಾಡಿನೈ ನಾವೇನು ಬೇಡ ಅನ್ನಕ್ಕಾಗುತ್ತೇ?”

<p>ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು :</p> <p>ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ.</p> <p>ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ</p> <p>ಸಂಪಾದಕ :</p> <p>ಶಿವಕುಮಾರ್</p>	<p>ಚಂದಾವಿವರ:</p> <p>ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ :</p> <p>2 ರೂ. 50 ಪೈ.</p> <p>ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ :</p> <p>25 ರೂ.</p> <p>ಆಜೀವ ಚಂದಾ :</p> <p>250 ರೂ.</p>	<p>ವಿಳಾಸ :</p> <p>ಐರ್ಯಾಲಯ,</p> <p>36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ,</p> <p>ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ</p> <p>ಬೆಂಗಳೂರು-560003,</p> <p>ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ :</p> <p>ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10ರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ</p>
---	--	--

ಈ ಸೂಚಿಕೆ ಯಲ್ಲಿ

ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಕಿ	ಪುಟ.
ಅಪರಂಜಿ ಕೆ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ಕಾರ್ಯಾತ್ ಸದಾಮಂಗಲಂ	ಪ್ರಭಾ ಮಟಮಾರಿ	6
ಕೊಟ್ಟಿಂವ ಕೋಡಂಗಿ ಶೀನೂ	ಶೀನೂ	9
ಸುಲ್ತಾನ್ ಅರ್ಜುನ	ಮಿಥುನ	13
ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೊಂದು ಭೂತ	ನೀಲೇಶ್ವರ	16
ಬಂಡಾಯ ಪ್ರಗತಿ ಶೀಲ....ಇತ್ಯಾದಿ	ಶಿವು	21
ನಾನಂ ಜಿಪುಣ	ಗೋನವಾರ ಕಿಶನ್‌ರಾವ್	27
ದಂತೋಪಾಖ್ಯಾನ	ಶಾಂತಾ ರಘು	28
ಶಿಂಗಾರಿಗೌಡನ ಸೇಡು	ಜಿ. ಎನ್. ಜಿ.	35

ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳು : ಬಾಗೂರು ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ
ಅಶ್ವಥ್

ಮುದ್ರಣ-ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 003
ದೂರವಾಣಿ : 342144

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೭

ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೯೦

ಸಂಚಿಕೆ ೫

ಅಲ್ಲಿ....ದೇವತೆಗಳು ದೇವತೆಗಳಲ್ಲ, ವೇದಗಳು ವೇದಗಳಲ್ಲ, ಕಳ್ಳನು ಕಳ್ಳನಲ್ಲ, ಶ್ರಮಣನು ಶ್ರಮಣನಲ್ಲ....ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಶೋಕಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧಾಟಿರುವನು.

—ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ

ತನಿ ನಿದ್ಧೆಯಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನಿಗೆ ಅವಿದ್ಯೆ, ಕಾಮ, ಕರ್ಮಗಳ ಬಂಧನವಿಲ್ಲ ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಲು ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಜನಕನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಎಂಭತ್ತರ ದಶಕವು ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ದಬ್ಬಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು. ತೊಂಭತ್ತರ ದಶಕ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಈಗ ಈ ಮಾತು ದುತ್ತೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರು, ಹಿಂದೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಂತಹ ಕಮ್ಯುನಿಸ್ಟರಲ್ಲ. ಕಾರ್ಮಿಕ ರಾಜ್ಯಗಳೆಂದು ಭ್ರಮಿಸಿದ್ದವೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರ, ಅವರ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ಗಂಪಿನ ಭೋಗಲಾಲಸೆಗಾಗಿ ಮೀಸಲಾಗಿದ್ದ, ನಿರಂಕುಶ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳು ಎಂದೂ ಸಾಬೀತಾಗಿದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಾದಿ ಬಣದ ಮುಖಂಡರೆನಿಸಿಕೊಂಡವರೂ ಸೈನಿಕ ಆಡಳಿತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರದ ದಶಕ, ಏಡ್ಸ್ ದಶಕ;

ನಿಜಕ್ಕೂ ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಪ್ರಾರಬ್ಧವಾದವನ್ನು ಬೆಂಬಲಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಅಣು ಗಂಡಾಂತರ, ಪರಿಸರ ನಾಶಗಳು ನಾಗರಿಕತೆಯ ವಿಕಟಾಚ್ಛಾಸಗಳಾಗಿವೆ.

ಆದರೆ ಮಾನವರೆಂದುಕೊಳ್ಳುವವರು ಸರ್ವ ತಂತ್ರ ಸ್ವತಂತ್ರರೇನಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ಸಮಾಧಾನದ ಸಂಗತಿ. ಕಾಲವೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಮುಂದೆ ಬರುವ ಕಾಲ ಮಾನವನ ಏಳಿಗೆಯ ಕಾಲವಾಗಬಹುದೆಂದು ಆಶಿಸಲು ಒಂದು ಕಾಸೂ ಖರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

—ಪ್ರಕಾಶ್

ತುಂಬುಕೂರು ಎಚ್. ಎಂ. ಟಿ. ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕೆಲಸ ಸ್ಥಗಿತ.

—ಸುದ್ದಿ

ಗಡಿಯಾರ ನಿಂತರೆ ಕಾಲ ನಿಲ್ಲುತ್ತೆಯೇ ?

* * * *

ಕುಲ್‌ದೀಪ್‌ಸಿಂಗ್ ಆಯೋಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತು
ಮೂರು ತಿಂಗಳ ಜೀವದಾನ.

—ಪತ್ರಿಕೆ

ಆಯೋಗದ್ದೇ ಹಗರಣವಾಗಿ ಕೂತಿದೆ !

* * * *

ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಬ್‌ವೇ ಯೋಜನೆಗೆ ವಿಶ್ವಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಿಂದ ನೆರವು ಕೋರಿಕೆ.

—ಸುದ್ದಿ

ಈ ಯೋಜನೆಯೂ ಭೂಗತವಾದರೆ?

* * * *

ಏಪ್ರಿಲ್ ವೇಳೆಗೆ ಕೊಂಕಣ ರೈಲ್ವೆ.

—ಜಾರ್ಜ್ ಫರ್ನಾಂಡಿಸ್

ಡಿಸೆಂಬರ್ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮೈಲಾರ ಸೇರಬಹುದು !

* * * *

ವಿಶ್ವ-ನಾಥನಿಗೆ ಭಾರತ ಒಂದನ್ನು ಆಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗಲಾರದು !

* * * *

1990 ಅನ್ನು ಅಶ್ವ ವರ್ಷವಾಗಿ ಆಚರಿಸಲಾಗುವುದು.

— ಸುದ್ದಿ

ಸುದ್ದಿಯಿಂದ ಟರ್ನಾ ಕ್ಲಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿ ಏನೂ ಏಳಲಿಲ್ಲವಂತೆ !

* * * *

ಜೋಫಾರ್ಸ್ ವ್ಯವಹಾರ ಬಹಿರಂಗಕ್ಕೆ ರಾಜೀವ್ ಅಗ್ರಹ.

— ಪತ್ರಿಕೆ

ಕಾಲಚಕ್ರ ಪೂರ್ತಿ ತಿರುಗಿದಂತಾಯಿತು !

* * * *

ರೈತರ ಸಾಲ; ಸಾಲಿಗನ ಕಿಬ್ಬದಿಯ ಕೀಲು ಮುರಿಯಬೇಕು, ಅಷ್ಟೆ !

* * * *

ಮುಢೋಳದಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವ ಸ್ಪರ್ಧೆ.

ನಿಜವೇ?

— ವಾರ್ತೆ

ವಿಮಾನಕ್ಕಾಗಿ 100 ನಿಮಿಷ ಕಾದ ರಾಜೀವ್.

— ಪತ್ರಿಕೆ

ಅಂತೂ ಈಗ ಜನತೆಯ ಸಂಪರ್ಕ ಸಿಕ್ಕಿತು !

* * * *

ಪಾಕ್ ಮೇಲೆ ಸಡಿಲವಾದ ಭಾರತದ ಹಿಡಿತ.

— ಸುದ್ದಿ

ಹೆದರಬೇಡಿ, ಕ್ರೀಡಾ ಪುಟದ ಸುದ್ದಿ, ಅಷ್ಟೆ !

* * * *

ಅರು ತಿಂಗಳು ತೆರೆಯದ ಅಂಚೆ ಡಬ್ಬಿ.

— ಪತ್ರಿಕೆ

ಗಿನೆಸ್ ಬುಕ್‌ಗಾದರೂ ತಿಳಿಸಬಾರದೇಕೆ ?

* * * *

ಕಾರ್ಯಾತ್ಮ ಸದಾ ಮಂಗಲಂ

—ಪ್ರಭಾ ಮಟನಾರಿ

ನಮ್ಮವರ colleague ಹಯಗ್ರೀವಾಚಾರಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ states ಹೋಗಿದ್ದ. ಹೋದವನು ಸುಮ್ಮನೇ ಒಂದು P.H.D. ನೋ, P.W.D.ನೋ ಏನೋ ಒಂದು ಕಲ್ಪುಬಿಟ್ಟು ಬರಬಾರದೇ? ಬರುವಾಗ ಒಂದು ಹಸಿರು ಕಣ್ಣಿನ, ಕೆಂಚು ತಲೆಯ, ಮುದಿ ಮುಖದ, ಫ್ರಾಕು ತೊಟ್ಟ ಹಡುಗಿಯನ್ನೂ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬಂದ ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದ-“ಇವಳು ಮಿಸ್ ಕೆಟ್ಟಿ”.

ಬಾಗಿಲು ಮರೆಯಿಂದ ಇಣಕಿ ನೋಡಿದ ನಾನು ಹಣೆ ಚೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಅಯ್ಯೋ ಹಯಗ್ರೀವಾಚಾರಿ, “ನೀನೇ ಕೆಟ್ಟಿ (ಕೆಟ್ಟು ಹೋದಿ) ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದು ಕೊಂಡೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಹಯಗ್ರೀವಾಚಾರಿ ಒಳಗೆ ಇಣಕಿ, “ವೈನೀ, ನಾಳೆ ನನ್ನ marriage ceremony ಇದೆ. ನೀವು ತಪ್ಪದೆ ಬರಬೇಕು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ತೆರೆಯುವದರಲ್ಲಿ ಆ ನಾಳೆ ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ನಾವೆಲ್ಲ ಲಗ್ನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು “ಕೆಟ್ಟಿ” ಗೆ ಭಾರತೀಯ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಪ್ರಕಾರ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ explanation ತೇಳುವಳು ನಾವೆಲ್ಲ ಹರಕು ಮುರುಕು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ತಿಳಿದವರಷ್ಟು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಳದಿ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ನಕ್ಕಳು.

“ಅಂತರ್ಪಟವನ್ನು ಏಕೆ ಹಿಡಿಯ ಬೇಕು? ಅಂತರ್ಪಟ ಹಿಡಿಯುವದು ಕಡ್ಡಾಯವೇ ಇದ್ದರೆ ಪಂಚೆಯನ್ನೇ ಏಕೆ ಹಿಡಿಯ ಬೇಕು? News paper ಸಹ ಆಗಬಹುದಲ್ಲ?” ಎಂಬ ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಪುರೋಹಿತರು, “ಇದನ್ನೆಲ್ಲಿಂದ ತಂದೆಪ್ಪಾ ಮಹಾರಾಯಾ? ನಮ್ಮ ದೇಶದೊಳಗೇನು ಕನ್ಯೆಯರಿಗೆ ಬರ ಬಂದಿತ್ತೇ?” ಎಂದು ಮಂತ್ರದ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಅನ್ನತೊಡಗಿದರು. “ಅಯ್ಯೋ, ಅಂತರ್ದೇಶದ್ದೇ, ಇದೆಲ್ಲಾ ಗೋಜು ನಿನಗ್ಯಾಕೆ?” ಎಂದು ನಾವೆಲ್ಲ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದು ಕೊಂಡೆವು.

ಏನೋ ಹೇಳಿ ಅವಳನ್ನು ಸುಮ್ಮನಾಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ “ಅಗ್ನಿ ಸಾಕ್ಷಿ ಯಾಕೆ? ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನ witness ಇರೋವಾಗ. ಆ dangerous fire ಯಾಕೆ?” ಎನ್ನ ಬೇಕೆ? ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮವರು, “ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆಗೆ ನಾನಾ ತರದ ತಿಂಡಿ ಗಳನ್ನು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡರು ಸಿಗರೇಟಿನ “ಮಜಾ” ಬೇರೇಯೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಅದೇರೀತಿ ಇದೂ” ಎಂದುಹೇಳಬೇಕೇ? ಆಯಿತುನೋ ತಿಳಿದವರಂತೆ “ಅಯ್.... ಸೀ” ಎಂದು ತಲೆ ತೂಗಿದಳು.

ಹಢೂವರರು ಹಿರಿಯರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ತೊಡಗಿದರು ಅಲ್ಲಿ ಹಯಗ್ರೀವಾ ಚಾರಿಯ ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ತುಂಬಾ ವಯಸ್ಸಾದ ಹಿರಿಯ ಬಂಗಾರದಂಥ ಮುತ್ತೈದೆ ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ದಂಪತಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಅವರ ಕೊರಳಿನ ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರ ದಲ್ಲಿಯ “ಹಾಗಲಕಾಯಿ” “ಕೆಟ್ಟೇಯ” ಕಣೆಗೆ ಬೀಳ ಬೇಕೆ?.... ಚೌಕಾಶಿ ಸುರು ಆಯಿತು.

“ಇದು ಏನು, ಈ ತರಹ ನನ್ನ ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರವೇಕೆಲ್ಲ”? ಎಂದು. ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆನೋವು ಜಾಸ್ತಿ ಅನಿಸಿದರೂ ತಾಳ್ಮೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ,

“ಫ್ಯಾಮಿಲಿಯ ಹಿರಿಯ ಮಗನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆ ತರಹ ಹಾಗಲಕಾಯಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಬಂಗಾರದ ಕೋವಿಗಳನ್ನು ಮಂಗಳಸೂತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಾಕುವುದು ನಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯ” ಎಂದು ಹರಕು ಮುರಕು ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. “How lovely how sweet” ಎನ್ನುತ್ತ ತನ್ನ ಕೊರಳ ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರವನ್ನು ದೊಡ್ಡಮ್ಮನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ, “ಇದೊಂದು ದಿನ ನಿಮ್ಮ ಮಂಗಳ ಸೂತ್ರವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಿ; I like this very much. ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ಆದ ತಕ್ಷಣ ನಿಮ್ಮದನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವೆ” ಎಂದು ಗೋಗರೆಯತೊಡಗಿದಳು.

ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಅವಾಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣು ಅರಳಿಸಿ, ಕೆಂಪು ಮುಖ ಮಾಡಿ ಯಜಮಾನ ರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ದುಡದುಡು ನಡೆದುಬಿಟ್ಟರು. ನಾನು ತಡೆಯಲು ಹೋದರೆ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ, ‘ಇಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದ ರಾಯರ ಮಠದಲ್ಲಿ ಹಸ್ತೋದಕ ಹಾಕಿ ಊಟ ಮಾಡಿ ವನಗೆ ಹೋಗ್ತೀವಿ. ನಾವು ಹಳೆಯಕಾಲದ ಜನ. ದಯೆ ವಿಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಳಿ ಕೂಡ ನೋಡದೇ ಮೊರಟು ಹೋದರು. ಹಳತು ಹೊಸತುಗಳ ಮಿಲನದ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ವಾತಾವರಣದಿಂದ ಯಾವದೇ ತರದ ಅವಾಂತರ ಏಳದಂತೆ ಮದುವೆ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನೆರವೇರಿತು.

“ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇನ್‌ಕ್ವೈರಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನ ಪಾಠ ಹೇಳಿದ್ದು
ಅಂತೇನಿಲ್ಲದ್ದು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡೋಗ್ತಿ”

‘ನಕ್ಕಾಂವಾ ಗೆದ್ದಾಂವಾ’

—ಶೀನೂ

‘ಕೊಟ್ಟೆಂವ ಕೋಡಂಗಿ’

ಲಿಂಗೋಜಿ ಬಶೀರಗ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಬಶೀರ ನನಗ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ನಾವು ಮೂರೂ ಮಂದಿ ಕೂಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗೋತನಕ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಹಂಗ ನೋಡಿದರ ಗೆಲೆಯ ನಾಗೇಗೌಡ ಹೃದಯಾಘಾತದಿಂದ ಒಮ್ಮಲೇ ತೀರಿಹೋದ ಸುದ್ದಿ ನಮಗೆಲ್ಲ ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೇ ಸಾಕಷ್ಟು ತಡಾ ಆಗಿತ್ತು. ಅದರ ಮ್ಯಾಲೆ ಈ ಜಿಪುಣಾಗ್ರೇಸರ ಲಿಂಗೋಜಿ. ಕಾಶಿಗೆ ಕಾಶು ಕೂಡಿಸಿ ಅದನ್ನು ಬಡ್ತಿಗೆ ದುಡಿಸಿ “ಕುಳ” ಆಗ್ಯಾನ ಅದರೂ ಇನ್ನೂ ದುಡ್ಡು ಅಂದರ ಬಿದ್ದು ಸಾಯ್ತಾನ. ಪ್ರಸಂಗದ ಗಾಂಭೀರ್ಯ ಸಮಯದ ಮಹತ್ವ ಒಂದೂ ಅವನ ತಲೆಗೇ ಹೋಗೂ ದುಲ್ಲ. ತನ್ನ ದುಡ್ಡಿನ ಲೆಕ್ಕ ತನಗ.

ಆವತ್ತು ನಾಗೇಗೌಡನ ಮನೀಗೆ ಹೊಂಟು ನಿಂತಾಗೂ ಅವನಿಂದನ ಮತ್ತಷ್ಟು ತಡ ಆತು. ಹೂವಿನ ಅಂಗಡ್ಯಾಗ 15 ರೂಪಾಯಿಯ ಹಾರಾ ಎರಡ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೇಳಿ, ಆ ಹೂವು ಮಾರೋ ಮುಸುನ ಕಡಿಂದ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡ. ರಿಕ್ಷಾದಾಗ ಕೂತಾಗ “ನೀ ಮೀಟರ್ ಡೌನ ಮಾಡಿಲ್ಲ” ಅಂಥೇಳಿ ಆ ರಿಕ್ಷಾದವನ ಕಡಿಂದ ಹೊಡೆಸಿಕೊಂಡ. ಮೊದಲಸ “give respect and take respect” ಅಂತ ಬರಕೊಂಡ ರಿಕ್ಷಾ ಅದು. ಕೇಳ್ಯಾನ ಅವ?

ರಿಕ್ಷಾದಾಗ ಕೂತಾಗ ನಾನೂ ಮತ್ತ ಬಶೀರ ನಾಗೇಗೌಡನ್ನ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಂ, ಅವನ ಜತಿ ಕಳೆದ ಸವಿ ನಿಮಿಷಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಒದ್ದಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ದ್ದೆವು. ಗೌಡ ಒಳ್ಳೇ ಧಾಡಶೀ ಮನಿಶ್ಯಾ. ಹಸನ್ಮುಖಿ. Jolly good fellow ತಿಂದು ಕುಡಿದು ನಕ್ಕೋತ ಇದ್ದಾಂವಾ. ಆವಾಗೇವಾಗ ಕುದರೀ ಬಾಲಕ್ಕ ಜೋತು ಬೀಳತಿದ್ದ. ಆ ಮಾತು ಬ್ಯಾರೆ. ಲಿಂಗೋಜಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದಸ ಸಮನಸ ತಾ ಮೂರು ದಿವ್ವದ ಹಿಂದೆ ನಾಗೇಗೌಡಗ 10,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೈಸಾಲ ಕೊಟ ದ್ದನ್ನಸ ಬಡವಡಿಸಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದ. ಕಾಗದಾ ಸಹಿತ ಮಾಡಿಸಿದ್ದಿಲ್ಲಂತ ಈಗ ಬಡ್ಡಿ ಬಿಟ್ಟರೂ ಅಸಲರು ಬಂದೀತೋ ಇಲ್ಲೋ ಅಂತ ಒದ್ದಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದ.

ಕಡೀಕ ಬಶೀರನ ಕಡೀದ ಬಯ್ಯಿಗೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾದ. ಅಂತೂ ನಾವು

ಮೂವರೂ ಗೌಡನ ಮುಖಿಗೆ ಹೋದರು. ಒಬ್ಬರೂ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣು ಸಹಿತ ಸಾಗಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಲಿಂಗೋಜಿ ಲೊಚಗುಟಕೋತ “ಹೂವಿನ ಹಾರ waste ಆತು” ಅಂತ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ. ಬಶೀರ ಅವನ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ನೋಡಿ “ನೀ ಹಾಕ್ಕೋ ಕೊಳ್ಳಾಗ” ಎಂದ.

ನಾಕ ಮಂದಿಬಳಗದ ಗಂಡಸೂರು ಕಾಂಪೌಡಿನೊಳಗ ಬೀಡಿ ಸೇದಿಕೋತ ಕೂತಿದ್ದರು. ನೆರೆಹೂರೆಯ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಒಳಗ ನಾಗೇಗೌಡನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಸಂಭಾಳಿಸತಿದ್ದರು. ಮೊದಲನೇ ಸುತ್ತಿನ ಶೋಕದ ಅರ್ಭಟ ಇಳಿದು ಕೂಡಿದ ಮಂದೆಲ್ಲ ಆಗಲೇ ಪರಿಚ್ಛಿತಿಗೆ ಒಗ್ಗಿಕೊಂಡು ನಾರ್ಮಲ್ ಆಗಲಿಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡೂತಲೇ ನಾಗೇಗೌಡನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ದುಃಖ ಉಮ್ಮಳಿಸಿ ಬಂದು, “ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿರೀ....ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು... ನನ್ನೊಬ್ಬಾಕಿನ್ನ ನಡುನೀರಿನಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರು” ಎಂದು ಮುಖ ಮುಚ್ಚಿ ಅಳಲಿಕ್ಕೆ ಸುರು ಮಾಡಿದಳು. ನವಗೂ ಕಣ್ಣು ತುಂಬಿ ಬಂದವು. ಪ್ರಸಂಗನು ಹಂತಾದ್ದಿತು. ಬಶೀರ ಅನಕಾ ಹೆಂಗರುಳಿನವ. ಕಿಶೇದಾಗಿನ ಕೈ ವಸ್ತ್ರ ಬಾಯಿಗೆ ಹಿಡಕೊಂಡು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅತ್ತುಬಿಟ್ಟ. ಹಿಂತಾ ವ್ಯಾಳ್ಯಾದಾಗ ಪಾಪ ಆ ಹೆಣ್ಣುಮಗಳನ್ನ ಹೆಂಗ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದ ನಾವು ತಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಕೊನೆಗೆ ಲಿಂಗೋಜಿಯೇ “ಯಾಕ ಮರುಗತೀರಿ. ಅವ ಪುಣ್ಯವಂತನಮ್ಮ. ನೋವಿಲ್ಲದ ಸಾವು ಪಡಕೊಂಡ. ಇದ್ದೊಬ್ಬ ಮಗಳದು ಮದ್ವಿ ಮುಗಿಸ್ಸಾನ. ಮಗ ಇಂಜಿನಿಯರ ಆಗ್ಕಾನ. ಅವಂದೂ ಮದ್ವಿ ತೀರಿಸ್ಸಾನ. ನಿಜವಾಗಿ ನಾಗೇಗೌಡ ಪುಣ್ಯವಂತ್. ಇನ್ನೇನಿದ್ದರೂ ಕೊಡೋದು ಏನಾರ ಇದ್ದೀತು. ಅದನ್ನ ಮಗ ಕೊಟ್ಟು ಮುಟ್ಟಿಸತಾನ ಬಿಡರಿ. ತಂದೀ ರುಣ ಯಾಕ ಇಟಗೋತಾನ....” ಎಂದು ಸಂತೈಸತೊಡಗಿದ.

ಅಂತಹ ಅಳುವಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆ ತಾಯಿ “ದೇವರ ದಯದಿಂದ ಕೊಡೋದು ಬಿದೆ ಓದೂ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ ನೋಡ್ವಿ. ನಿಜವಾದ ಪುಣ್ಯವಂತರು. ಯಾರಿಗೇನು ಒಂದು ದುಡ್ಡು ಸಹಿತ ಕೊಡೋದು ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮನ್ನೇನು ಅವರು ಯಾವದೇ ಭಿಡೇಕ್ಕ, ರುಣಕ್ಕ ಹಾಕದ್ ಹೋಗ್ಕಾರ” ಎಂದು ಬಿಕ್ಕಿದರು.

ನಾನೂ ಬಿತ್ತರನೂ ಕಣ್ಣೊರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮೇಲೆದ್ದವು. ಲಿಂಗೋಜಿ ಬೆವರೊರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಬಂದ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ನಾಗೇಗೌಡನ ಹಿರಿಯ ಮಗ ಗಿರಿಗೌಡ ಹೊರಗಿನ ಹಾಲಿನಲ್ಲಿ ತಲೆಗೆ ಕೈಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಿದ್ದ. ನಾಕಂ ಮಂದಿ ಅವನ ಸುತ್ತ ನೆರೆದು ತಗ್ಗಿದ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಮ್ಮನ್ನ ನೋಡಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಗಿರಿಗೌಡನಿಗೂ ದುಃಖ ಒತ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂತು. ನಾನು ಆ ಹುಡುಗನ್ನ ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಕೂತೆ. ಲಿಂಗೋಜಿ ಗಿರಿಗೌಡನ ಬೆನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಕೈಯಾಡಿಸಿಕೊಂಡ “ಯಾಕ ಅಳತೀ ತಮ್ಮ, ಸುಮ್ಮನಾಗು. ಎಷ್ಟು ಅತ್ತರೇನು ಹೋದವರು ಬತ್ತಾರೇನು? ನಿಮ್ಮ ಅಪ್ಪ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗ್ಯಾನ. ಇನ್ನ ಅವನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪೋ ಹಂಗ ನೀ ಬದುಕಬೇಕು. ಏನಾರ ಕೊಡೋದು ತಗೊಳ್ಳೋದು ಅದ ಏನ ನೋಡು. ಒಂದ ಪೈ ಬಿಡದಂಗ ನಿಮ್ಮಪ್ಪನ ಸಾಲಾ ಎಲ್ಲಾ ತೀರಿಸಿಬಿಡು....ಪಿತ್ತು ಋಣ ಭಾಳ ಕೆಟ್ಟದಪ್ಪ....” ಅಂದ.

ಗಿರಿಗೌಡನಿಗೆ ಅತ್ತು, ಅತ್ತು ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಾಗಿತ್ತು. ದನಿ ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಂತಹ ದರಲ್ಲಿಯೇ ಅವ ಹೇಳಿದ: “ಪುಣ್ಯಕ್ಕ ಕೊಡೋದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ ನೋಡ್ತೀ. ಅಂಕಲ್ ಯಾರದೂ ಒಂದು ನಯಾಪೈಸಾ ಸಹಿತ ಇಟಗೊಂಡಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತಂದಿ. ದೇವರ ದಯದಿಂದ ಸಾಲಾ ಸೂಲ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ. ನಾವು ಲಿಂಗೋಜಿಯನ್ನು ಕಟಗೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದೆವು.

ಗೇಟಿನ ಬಳಿ ಕೆಲವು ಹಿರಿಯರು ಮಾತನಾಡುತ್ತ ಕೂತಿದ್ದರು. ಲಿಂಗೋಜಿ “ದೇವರ ಆಟ....” ಎನ್ನುತ್ತ ಅವರ ಮಧ್ಯೆ ತೂರಿಕೊಂಡು “ಪಾಪ! ಇನ್ನ ಮ್ಯಾಲ ಆ ಹುಡುಗ ಗಿರಿಗೌಡನ ಮ್ಯಾಲ ಯಲ್ಲಾ ಭಾರನೂ ಬಿತ್ತು ನೋಡ್ತೀ. ಯಾರ್ಯಾರಿಗೆ ಏನೇನು ಕೊಡೋದದನೋ ...ಏನೋ....” ಎಂದು ಬಿಚ್ಚಿದ. ಕೂತವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ “ಛೆ, ಛೆ, ನಾಗೇಗೌಡ ಬಹಳ ಪುಣ್ಯವಂತ. 25 ವರುಷ ರೆವಿನ್ಯೂದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಗ ಬೇರೆ ಇಂಜಿನಿಯರ್, ಅವರಿಗೇನು ಬಂದಿದೆ ಸಾಲ ಮಾದ ಲಿಕ್ಕೆ. ಯಾರಿಗೇನು ಒಂದು ಪೈಸಾ ಕೊಡೋದೂ ಇಲ್ಲ. ತಕ್ಕೊಳ್ಳೋದೂ ಇಲ್ಲ” ಎಂದ ಖಡತ್ನಾಗಿ.

ಲಿಂಗೋಜಿ ಖಿನ್ನನಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜತೆಗೆ ಬಂದ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಅವನನ್ನು ಸಂತೈಸುತ್ತಲೇ ನಡೆದೆವು.

ಮರದಿನ ನಾನು ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗದೋಗತನು ಬಿರಿಸಿ ಫೋನ ಬಂತು.

“ಶೀನೂ, ಕೇಳಿದೇನು ಸುದ್ದಿ?” ಅಂದ.

“ಮತ್ತು ಏನಾತಪಾ?” ಎಂದೆ.

“ತಿಂಗೋಜಿಗೆ ಹಾರ್ಟ್ ಅಟ್ಯಾಕ್ ಆಂತ, ಆಸ್ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿದೆ.” ಎಂದ

ಏಡಿರೋಗಿ, ಏನು ಹೇಡಿಯೇ

—ಶೇರಿ

ಅಲೆ ಅಲೆದು ಕಾಲೇಜು
 ಗೊಬ್ಬನಾದ ಅಲೆಯೋಪತಿ
 ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದೇ
 ಮಗದೊಬ್ಬನಾದ ಹೋಮಿಯೋಪತಿ
 ವೇದಕಂತ ಬೇರಿಲ್ಲವೆಂದ
 ಆಯುರ್ವೇದ ಅವಧಾನಿ
 ನಿಮ್ಮಷ್ಟೇ ಹಿರಿಯದು ಎಂದ
 ಹಮಾರಾ ಯುನಾನಿ
 ನಾಲ್ವರೂ ಇತ್ತ ಮಾತೃಗಳನು
 ನುಂಗಿ ನೀರ ಕುಡಿದಾತ
 ಆರೀ ನಾಲ್ವರಲಿ ಹಿತವರೆನಗೆ
 ಅರಿಯೆನೆಂದ ಅಸು ನೀಗುತ

ಸುಲ್ತಾನ್ - ಅರ್ಜುನ

—ಮಿಥುನ

ಹೈದರಾಲಿ ಗೊತ್ತಲ್ಲ? ಸಾಮಾನ್ಯ ಸೈನಿಕನಾಗಿದ್ದವ, ಸುಲ್ತಾನನಾದ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಷ್ಟೇ ಧೀರನಾಗಿರದೆ ಪ್ರೇಮದಲ್ಲೂ ವೀರನಾಗಿದ್ದ. ಅವನ ದಂಡ ಯಾತ್ರೆ ಯಾವುದೂ ದಂಡವಾಗದೆ, ಸಮರದಲ್ಲಲ್ಲದೆ ಸರಸದಲ್ಲೂ ವಿಜಯಿಯಾಗಿ ಅಂತಃಪುರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪರೆಯರಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿದ. ಕಾರಣ ಮೊದಲೇ ಮುಸ್ಲಿಮ, ಜೊತೆಗೆ ಜಹಾಂಪನಾ. ಮೇಲಾಗಿ ರಸಿಕ. ಆದರೂ ಅವನೇನು ಅಜರಾಮರನೇ? 'ಜಾತಸ್ಯ ಹಿ ಮರಣಂ ಧೃವಂ' ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತಶ್ಲೋಕ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರನ್ನೂ ಸಹ, ಕಾಲ ಆಲಂಗಿಸುತ್ತದೆ. ಹೈದರಾಲಿ ಹೊರತಲ್ಲವಲ್ಲ ! ಒಂದು ದಿನ ಅರಸು ಅಸು ನೀಗಿದ.

ಹೈದರ್ ಆಳಿದ ಅನಂತರ (ಅಥವಾ ಅಳಿದ ಅನಂತರ) ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಯಾರು? ಯಾರನ್ನೂ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕಾಡಲಿಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವನ ಮಗ ಇದ್ದನಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧ ಪಾಗಿ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನೇರಿದ. ಅದುವರೆವಿಗೂ ಟಿಪ್ಪುವಾಗಿದ್ದವನು ಸುಲ್ತಾನನೂ ಆದ. ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಅಹವಾಲು ಬಂತು. ಮಂತ್ರೀನೋ, ಮತ್ತಾರೋ ಮುಖ್ಯರು ತಂದರು.

'ಜಹಾಂಪನಾ ! ಅಂತಃಪುರದ ರಾಣಿವಾಸದವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಾವೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿನ ಸುಲ್ತಾನ್ ಹೈದರಾಲಿಯ ಸುಖಕ್ಕಿದ್ದ ಸುಂದರಿಯರು. ಈಗ ಸುಲ್ತಾನ್ ತಾವೇ ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ತಾವೆಲ್ಲಾ ತೆಮಗೇ ಸೇರಬೇಕು.

ಟಿಪ್ಪು ಕ್ಷಣಕಾಲವೂ ಯೋಚಿಸದೆ ನುಡಿದ. 'ತಂದೆಯವರನ್ನು ತಣಿಸಿದ್ದ ತರುಣಿಯರು ನನಗೆ ತಾಯಿಗೆ ಸಮಾನ. ಅವರೆಂದಿಗೂ ನನ್ನ ವಿಲಾಸಿನಿಯಾಗಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರಿಸದೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಗೃಹಗಳಲ್ಲಿರಿಸಿ, ಅರಮನೆಯಿಂದ ಸಕಲಾನುಕೂಲಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿ "ಎಂದು ಹುಕ್ಮ ನೀಡಿದ. ಇಡೀ ರಾಜ್ಯವೇ ಟಿಪ್ಪುವಿನ ಗುಣವನ್ನು ಗಾನ ಮಾಡಿತು. "ಮಾತೃವತ್ ಪರದಾರೇಷು" ಎಂಬ ನಾಣ್ನುಡಿ (ಜಾಣ್ನುಡಿ) ಯನ್ನರಿಯದೆಯೇ ಆ ರೀತಿ ನಡೆದು ಕೊಂಡವ ನೆಂದು ಕೊಂಡಾಡಿತು. ಟಿಪ್ಪು ಬರೇ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಲ್ಲದೆ ನಡತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸುಲ್ತಾನ

ನಿಸಿಕೊಂಡ.....ಇದು ನಡೆದ ಕತೆ.

ಈಗ, ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ. ದ್ವಾಪರ ಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ನಾವೀಗ. ಪಾಂಡವರಲ್ಲಿ ಮಧ್ಯಮ ಇದನಲ್ಲಾ? ಯಾರು ಹೇಳಿ? ಹೌದು..... ಅವನೇ....ಅರ್ಜುನ, ಫಲ್ಗುಣ, ಪಾರ್ಥ....ಇನ್ನೂ ಏನೇನೋ ಒಟ್ಟು 10 ಹೆಸರು ಗಳಂತೆ ಅವನಿಗೆ. ಕಥೆ ಎಲ್ಲಾ ನಿಮಗೇ ಗೊತ್ತು. ಪಂಚ ಪಾಂಡವರ ಒಪ್ಪಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷ ದ್ರೌಪದಿಯೊಡನೆ ಸಂಸಾರ ಮಾಡುವುದು. ಆಕಸ್ಮಾತ್ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬನ ಸಂಸಾರದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆ ಅಂಥವನು ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. (ಅಲ್ವಾ? ಇದೇ ತಾನೇ ಒಪ್ಪಂದ?)ಸರಿ ಮುಂದೇನಾಯ್ತು? ಈ ಪಾರ್ಥನಿಗೋ urge ಜಾಸ್ತಿ (ಅದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು ಅರ್ಜುನ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಬಂದದ್ದು !) ಒಪ್ಪಂದ ಮುರಿದ. ವಿಧಿ ಇಲ್ಲದೆ ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೊರಟ. ಹಾಗೇ, ಅಪ್ಪನಾದ ಅಮರೇಂದ್ರನನ್ನೂ ನೋಡುವ ಆಸೆಯಾಗಿ ಅಮರಾವತಿಗೂ ಹೊರಟ. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಅಪ್ಪರಸಿ ಊರ್ವಶಿ ಭೇಟಿ ಯಾದಳು, ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಹವಣಿಸಿದಳು. ಇಡೀ ಊರನ್ನೇ ವಶ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಊರ್ವಶಿ 'ಈ ಮಹಾನುಭಾವ ಯಾವ ಮಹಾ' ಎಂದು ಭ್ರಮಿಸಿ, ತನ್ನ ಹಾವ, ಭಾವ, ಭಂಗಿಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಪರಿಚಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು. ತನ್ನ ಹೆಸರು ಇಂಥಾದ್ದು, ತಾನು ಅಮರಲೋಕದ ಅಪ್ಸರೆಯರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯೆ ಅಲ್ಲದೆ ದೇವೇಂದ್ರನ ಆಪ್ತೆ, ಇತ್ಯಾದಿ. 'ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯೋಣ' ಎಂಬ ಆಶೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಸಿದಳು. ರಣಧೀರ ಅಧೀರನಾದ, ಅಪ್ರತಿಭನಾದ. ಉಗುಳು ನುಂಗುತ್ತಾನುಡಿದ. "ದೇವೇಂದ್ರ ನನ್ನ ತಂದೆ. ಅವನ ಒಡನಾಡಿಯಾದ ನೀನು ಅರ್ಧಾಂಗಿಗೆ ಸಮಾನ. ಅಪ್ಪನ ಅರ್ಧಾಂಗಿ ಪುತ್ರನಿಗೆ ಮಾತೃವಿನಂತೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮನ್ನಿಸು, ಮಾತೆ" ಎರಡೂ ಕೈಮುಗಿದ ಎರಡೂ ಕಾಲಿಗೆರಗಿದ.

ಊರ್ವಶಿ, "ಭಲಾ ಪುತ್ತು ! ನಿನ್ನಂಥ ಸಚ್ಚಾರಿತ್ರ್ಯದವ ಮೂರು ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅಪರೂಪವಂತಿರಲಿ, 14 ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ವಿರಳ" ಎಂದಾಶೀರ್ವದಿಸಿದಳೇ? ಖಂಡಿತಾ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ? ! 'ಛಿ ! ತಾನಾಗಿ ಒಲಿದು ಬಂದ ಬಾಲೆಯನ್ನು ಒಲ್ಲೆ ನೆಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ತಿರಸ್ಕರಿಸುವೆಯಾ ಗಂಡನಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ನೀಲಾಯಕ್ಕಲ್ಲ, ನಾಲಾಯಕ್ಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಶಿಖಂಡಿಯಾಗು" ಎಂದು ಖಂಡಿಸಿದಳು, ಶಪಿಸಿದಳು ಊರ್ವಶಿ ಮುಷಿಯಂತೆ.

ಏನನ್ನಾಯ್ತು? ! ಉದಾತ್ತ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ

ಪುರಸ್ಕಾರ, ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೆ ತಿರಸ್ಕಾರ. ಮೈಸೂರು ಹುಲಿಗೆ ಮನ್ನಣೆ. ಭೀಭತ್ಸುವಿಗೆ ಭರ್ತ್ಸನೆ ಅಲ್ಲಾ ! ಪುರಾಣ, ಚರಿತ್ರೆಗಳಿಂದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯವನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದಾಶಿಸುವವರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ವಿರೋಧಾಭಾಸಗಳು ಕಂಡರೆ, ಧರ್ಮ ಸಂಕಟಗಳು ಎದುರಾದರೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆ? ನಮ್ಮ ಸದ್ಗುಣಗಳಿಂದ ಸುಫಲ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಹೋಗಲಿ, ಅಪಾಯವೇ ಸಂಭವಿಸಿದರೆ ಸಹಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆ?

ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಿರುವುದು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇನೋ ಅಂತ.

ಮಗು ಹತ್ತತ್ತೆ !

—ಹಾ. ನೈ. ಸೂರಿ

“ಮಗು ಹತ್ತತ್ತೆ, ಜಾಗ ಬಿಡಿ” ಅಂತ ಅಜ್ಜ ಹೇಳಿತು.

ಪೊನ್ನೆ ಒಂದು ಸಿಟಿ ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ರಷ್ ಇತ್ತು. ಮೂರು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಗ್ಗಾಮುಗ್ಗಾ ತುರುಕೋ ಅಷ್ಟು ಜನ ಕಾದಿದ್ದರು. ಹೊಟ್ಟೆ ಬೇರೆ ಹಸೀತಿದೆ. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಕಾತುರ ಎಲ್ಲರಿಗೂ.

ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಒಂದು ಬಸ್ ಬಂತು. ಅದು ನಿಂತಡ್ಡೇ ತಡ, ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ನಿಂತಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಲಗ್ಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಈ ವಂಧ್ಯೆ ಒಂದು ಮುದುಕಿ ಬೇರೆ, “ಅಪ್ಪಾ, ಮಗು ಹತ್ತತ್ತೆ, ಜಾಗ ಬಿಡಿ” ಎಂದಿತು ದೈನ್ಯ ಸ್ವರದಿಂದ. ಅದೇನು ಮೋಡೀನೋ ಏನೋ, ಪಾಪ, ಮಗು ಅಂತ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಹಿಂದೆ ಸರಿದೆವು.

ಮುದುಕಿ ಬಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಹತ್ತಿತು. “ಬಾಪ್ಪಾ, ಮಗೂ” ಎಂದು ತನ್ನವ ನನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡಿತು.

ಬಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ, “ಏನಮ್ಮಾ, ಮಗು ಎಲ್ಲಿ?” ಎಂದೆ.

“ಇವನೇ ಅಪ್ಪ. ಇವನ ಹೆಸರೇ ‘ಮಗು’ ಅಂತ” ಎಂದು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷದ ಧಾಂಡಿಗನನ್ನು ತೋರಿಸಿದಾಗ ನಾವೆಲ್ಲ ಆ ಬಲಿತ “ಮಗು” ನೋಡಿ ಬೆಪ್ಪರಾದೆವು!

ಕೊರವಂಜಿಯಿಂದ....

ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೊಂದು ಭೂತ

— ನೀಲೇಶ್ವರ

ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಜಾತ್ರೆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಊರುಗಳಿಂದ ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಗಳು ಪಯಣ ಹೊರಡುತ್ತವೆ. ಆಳೊಂದಕ್ಕೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿ, ಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಬಾಡಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಎರಡು ದಿನದ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟು ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದಿಸುವರು ಗಾಡಿಯವರು. ಆಪರಿಚಿತ ಜನರು, ಮುದುಕರು, ಮೋಟರು, ಜಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಪುಣ್ಯಗಳಿಸುವ ಮೋಹದವರು—ಕಾಸು ಸಂಪಾದಿಸುವ ಆಸೆಯವರು, ಎಲ್ಲರೂ ಗಾಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿ, ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತ, ತೂಕಡಿಸುತ್ತ, ದಾರಿ ನೂಕುವರು. ಕಾಡು, ಕತ್ತಲು ಆದ್ದರಿಂದ ಒಳಗಿದ್ದ ಜನ ತಮತಮಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಥೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕಳ್ಳಕಾಕರದೇ; ಭೂತಪ್ರೇತಗಳದೇ. ಮಂತ್ರ, ಮಾಟ, ಪಿಶಾಚಿ, ಮೋಹಿನಿ—ಇವೇ ಅವರನ್ನು ಎವೆ ಇಕ್ಕದೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಕೂರಿಸುತ್ತಿದ್ದದ್ದು. ಕಳೆದ ವರ್ಷ, ಇಂಥ ಒಂದು ಗುಂಪಿಗೆ ನಾನೂ ಗುಟುಬಿದ್ದೆ. ಭೂತದ ಕಥೆ ಕೇಳಿ ಕೇಳಿ, ನನ್ನ ಮೈ ಬೆವತು ಹೋಗಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸ್ ಎಜೆಂಟ್ ಮಾತ್ರ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ತಲೆ ಆಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ. ಖದ್ದರ್ ಜಾಬ್ಬ, ನೆಹರು ಅರ್ಧಂಗಿ, ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಾಚಿದ ಇಳಿಕೂದಲು—ಉಡುಪಿ ಕಡೆಯವ. ಕಾಸರಗೋಡು, ಕುದ್ರಾಪುರ, ಉಪ್ಪಿನಂಗಡಿ, ಮೂಡುಬಿದರೆ, ಮಂಜೇಶ್ವರ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದ್ದ ನಿಜವಾದ ಭೂತ ಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲ ಆತನ ಕಿವಿಯೊಳಕ್ಕೆ ತುಂಬಿದೆವು. ಆದರೂ ಆತ “ಸುಳ್ಳು! ಶುದ್ಧ ಸುಳ್ಳು! ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಭ್ರಾಂತು” ಎಂದು ಮೂಗತ್ತಿದ:

ಗಾಡಿಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ತುಟೆ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತೂಗಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನವ ರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಆತನ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪ. ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಅವರು ಆತನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ, “ಸುಳ್ಳು ಅಂತ ಅಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಹೇಳಬೇಡಯ್ಯ! ತಿಳಿಯದು ಅನ್ನು, ಸಾಕು” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದರು. ಆ ಮಾತಿಗೆ ತಗ್ಗದೆ, ಯುವಕ ಮತ್ತು ಭೂತಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆದಾಗ, ಯಾರೋ ಹೇಳಿದ ಕಥೆಗೆ ವಿಕಟವಾಗಿ ನಕ್ಕಾಗ, ಅವರ ತಾಳ್ಮೆ ಸಂದಿತು. “ಅಯ್ಯ! ನೀನು ಶುದ್ಧ ಹೇಡಿ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಹೀಗೆ ಭೂತ,

ಪ್ರೇತ ಎಲ್ಲ ಸುಳ್ಳು, ಎಂದು ಸಾಧಿಸಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತೀಯೆ” ಎಂದರು. ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಜಗಳ ಒಂದು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಕುತೂಹಲದಿಂದ, ನಾವು ಉಡುಪಿ ತರಣನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಸರಿದೆವು. ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಆಕಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥದಲ್ಲೇ ನುಂಗಿದರು.

“ರೀ! ಯಾರನ್ನ ರೀ ನೀವು ಹೇಡಿ ಅನ್ನೋದು ! ನನ್ನನ್ನೇನು? ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಅನ್ನಿ, ನೋಡೋಣ,” ಅಂದ ಆತ.

ಅವರು ಗಾಡಿಯ ಅಂಚಿನಿಂದಲೇ . ಕೈ ನೀಡಿ ಆತನ ಕೈಯನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಅಮುಕುತ್ತಾ, “ಲೋ ! ಪುಟ್ಟ ಕೂಸು! ನಿನ್ನನ್ನೇ ನಾನಂದದಂ ಹೇಡಿ ಅಂತ ! ಭೂತದ ಬಾಲದ ತುದಿ ಕಂಡರೆ ನೀನು ಹೆದರಿ, ಸತ್ತು, ಸಪ್ತ ಸಮಂದ್ರದಾಚೆ ಬೀಳುತ್ತೀಯೆ.....ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿದರೇನೆ ನನಗೆ ಅಷ್ಟು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಪ್ರೇತ, ಪಿಶಾಚಿ ಎಲ್ಲ ಸುಳ್ಳಂತೆ, ಸುಳ್ಳು ! ಮಹಾ ಕಂಡಿದಾನೆ, ಇವನು ! ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿತ ಶಿಂಗ್ಲೀಕ!” ಅಂದರು.

“ನಿಮ್ಮ ಮುಷ್ಟಿ ಬಲವಾಗಿದೆ, ಒಪ್ಪಿದೆ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ಯಾಕೋ ಕೊಂಚ ಸಡಿಲವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದ ಯುವಕ, ಕೈ ಬಿಡಿಸಲಿ ಯತ್ನಿಸುತ್ತ.

ನವಗೆಲ್ಲ ಒಳನಗು! ಘಾಟ ಮುದುಕ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿನ್ನಿಸಿದ ಚಳ್ಳೆ ಕಾಯಿ ಜಂಭದ ಕೋಳಿಗೆ ಎಂದು ನಾವು ಹಿಗ್ಗಿದೆವು.

ಆಗ ಅವರು, “ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲವೋ, ನಿನಗೆ? ಈಗ ಹೋಗಿ ಸೇರುತ್ತೇವಲ್ಲ, ಛತ್ರ : ಅಲ್ಲಿ, ಇಳಿದಕೂಡಲೆ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಒಂದು ಭೂತವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರೆ, ಆಗ ನಂಬುತ್ತೀಯಾ?.....ನೀನು ಕೇಳಿದ ಭೂತಾನ ತರಿಸುತ್ತೇನೆ, ಅಂತರಿಕ್ಷದಿಂದ....ಇನ್ನೇನು?..... ಸುಳ್ಳಂತೆ, ಸುಳ್ಳು ! ಹಾಗಾದರೆ, ಮಾಂತ್ರಿಕರು ಮಲೆಯಾಳದವರು, ಎಲ್ಲರೂ ಕಳ್ಳರೇನು? ಎಲ್ಲರೂ ಮುಟಾಳರೇನು?” ಎಂದರು. ಉಡುಪಿಯವನು ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ. “ಆಗಬಹುದೋ, ಹೇಳು !” ಎಂದು ಅವರು ತಿವಿದರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಯುವಕನಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಬರುವ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿದೆವು. “ಆಗಬಹುದು ಅನ್ನಿ, ಸ್ವಾಮಿ. ಅದಕ್ಕೇನು?” ಎಂದೆವು. “ನೀನು ಕೇಳಿದವರ

ನೇತ ! ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತೆ!.... ಆಗ, ನೀನು ಅಯ್ಯೋ ಅಂತ ಕಿರಿಚಿ ಕೂಗು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳದೆ ಹೋದರೆ, ನಿನಗೆ ನಾನು ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಧೈರ್ಯವಾಗಿ 'ಸುಳ್ಳು' ಅಂತ ಅಲ್ಲಗಳೆದರೆ, ನನಗೆ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ, ಎಂದರು. "ನೂರು ರೂಪಾಯಿ!" ಎಂದ ಆತ. "ಬೇಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಬಿಡು" ಎಂದರು ಅವರು. "ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲ, ಸ್ವಾಮಿ !" ಎಂದ ಆತ. ಸುತ್ತ ನೋಡಿದ, ಅದಕ್ಕವರು, "ಅಂಥ ಬಡಪಾಯಿಯಾದ ಮೇಲೆ, ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಬಾಕಿಯವರ ಮಾತಿಗೆ ಆಸ್ತು ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತ ಸಂಮ್ಮನೆ ಕೂಡು, ಗಾಡೀಲಿ' ಎಂದೂ, ಗೊಣಗುತ್ತ, ಅವರು ತಾವು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದ ಚೀಲವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿದರು. "ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ, ಅಷ್ಟೆ !" ಎಂದೂ, ಉಡುಪಿಯವನು ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದ. "ಥತಾ ! ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿಗೊಂ ಸ್ಕರ ನಾನು ಪಿತೃಲೋಕದಲ್ಲಿ ಆರಾಮವಾಗಿರುವವರನ್ನ ಪೀಡಿಸಿ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ನಿನ್ನ ಅವಲಕ್ಷಣದ ಮುಖ ತೋರಿಸಲೆ? ಅದಾಗದು" ಎಂದೂ ಅವರು ನಕ್ಕರು. ಗಾಡಿ ಆಚೆ ಉಳಿದರು. 'ಕೊಟ್ಟರೆ ನೂರು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಭೂತ ಬರುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ' ಆದರು.

ಛ! ಒಳ್ಳೆಯದೊಂದು ಅವಕಾಶ ಹೋಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದೂ ನಾವೆಲ್ಲ ನಿರಾಶ ರಾದೆವು. ನನ್ನ ಎದುರಿಗಿದ್ದವರೊಬ್ಬರು. "ನಾನು ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡು ತ್ತೇನೆ, ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ಕೈ ನೀಡಿದರು. ಉಳಿದವರಿಗೂ ಕೂಡ ಮುಂದುಕನ ಮಾಟಗಾರತನವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಯೇ ಬಿಡೋಣವೆಂಬ ಹುಮ್ಮಸ್ಸು ಹತ್ತಿಶು. ಎಳೆಂಟು ಯಾತ್ರಿಕರು ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿದರು. ನಾನೂ ಹನ್ನೊಂದೆಣಿಸಿದೆ. ಒಟ್ಟು ನೂರಾಯಿತು ಎಣಿಸಿ, ಜೋಡಿಸಿ, ಉಡುಪಿ ಯುವಕ ತನ್ನ ಪರ್ಸಿನೊಳಗಿರಿಸಿ, 'ನಾನು ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದರೆ, ನೀವೇ ಇದನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ....ಜುಬ್ಬದ ಕಿಸೆಯೊಳಗಿದೆ. ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಗೆಲುವಿನ ನಗೆ ಬೀರಿದ. 'ಎದೆಕೊಟ್ಟು ನಿಲ್ಲುತ್ತೀಯೋ, ನೋಡುತ್ತೇನೆ ! ಛತ್ರ ಬಂತಲ್ಲ, ಇನ್ನೇನು ! ನನ್ನ ಹತ್ತ ಇರುವ ನೂರರ ನೋಟನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಅವರು ನಮ್ಮೆದುರು ನೋಟವನ್ನು ಬೀಸಿದರು ಛತ್ರವೂ ಬಂತು. ತುಂಬು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದೆವು.

ಪಾರುಪತ್ಯಗಾರ ನಮಗಾಗಿ ಒಂದು ಕೋಣೆಯನ್ನೂ ಬಿಡಿಸಿ ಕೊಡುವತನಕ ಕೂಡ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಹನೆ ಸಾಲದು. ಸಿಕ್ಕಿದ ತಿಕ್ಷಣವೇ, ಅದರೊಳಗೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲೇ ಜುಬ್ಬದ ತರುಣನನ್ನು ಕೂಡಿಹಾಕಿ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿದೆವು. ಮುಂದುಕರು ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಒಂದು ಹಿಡ ಪಂಜು ತಂದು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಆ

ಬಾಗಿಲಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ಎರಚಿದರು. ಹೊರ್ರಿಂ, ಹ್ರಂ, ಹ್ರೀಂ, ಸಕಲ ಭೂತ ಪ್ರೇತನಾಥಾಯ ಪರಿವಾರ ಪರಮೇಶ್ವರಾಯ ವಷಟ್ ಎಂದು ಕೂಗಿದರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಸ್ತಂಭಭೂತರಾಗಿ ಅಂತರಿಕ್ಷವನ್ನೇ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲಿ. “ಎನ್ನಿ! ನಿಮ್ಮ ಭೂತ ಚಕ್ರ !.... ಶುದ್ಧ ಮೋಸ.... ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ತೆತ್ತರಲ್ಲ” ಎಂದು, ಉಡಂಪಿ ಯುವಕ ಒಳಗಿಂದ ಗಹಗಹಿಸಿದ. ಆಗ ಅವರು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಮಣ್ಣೆರ ಚಿದರು. ಮತ್ಸ್ಯ ಕೂರ್ಮ, ವರಾಹಾದಿ ಮುದ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ವಷಟ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಈಗ? ಎಂದರು.

“ಈ ಕೋಣೆ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಳಿ ಹೊಗೆಯಂತೆ ಏನೋ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ.... ಹೊರಗಿಂದ ಹೊಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ?” ಎಂದ ಯುವಕ. “ಅದು ಹತ್ರ ಬರುತ್ತಿದೆಯೇ?” ಎಂದು ಹೊರಗಿಂದಲೇ ಮುದುಕರು ಕೇಳಿದರು. ನಾವು ಒಬ್ಬರ ಕೈಯನ್ನೊಬ್ಬರು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆವು. ನಾನು ಹಿಡಿದ ಕೈ ಕಪ್ಪೆಯಂತೆ ತಣ್ಣಗಿತ್ತು.

“ಹುಂ! ನನ್ನ ಹತ್ರಕ್ಕೆ ಸರಿಯುತ್ತಿದೆ....ಮನುಷ್ಯಾಕಾರ....ಕೈ....ಕಾಲು.... ಕೈ ಬೀಸುತ್ತಿದೆ....” ಎಂಬ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಬಂತು.

“ಯಾರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ನೀನು ಈಗ?” ಎಂದು ಮಂತ್ರಗಾರ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ. “ನನ್ನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ....ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ!” ಎಂಬ ಉತ್ತರ ಬಂತು. ಯುವಕ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಧೈರ್ಯಸ್ಥ —ಎಂದು ನನ್ನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಕೇಳಿದರು. ಅವರ ಗಂಟಲು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿತು. ನಾನೇ ಅವರ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೈ ಇಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆಳೆದು ಕೊಂಡೆ. “ಹ....ಹ....ಹ....ವು....ವು....ವು....ದು.....೦.....೦” ಎಂದ.

“ಅಕೋ! ನೋಡು! ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡಪ್ಪ....ನಾರಾಯಣಾಚಾರ್ಯ! ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡು....ಮೂಢಾ....ತಪ್ಪಾಯ್ತು, ಅನ್ನು!” ಎಂದು ಮುದುಕರು ಕೂಗಿದರು. ನನ್ನ ಎದೆ ಡಬಡಬನೆ ಬಡಿಯಿತು. ಒಳಗಿಂದ “ಅಯ್ಯೋ!” “ಅಯ್ಯೋ! ‘ಬಿಡಿ, ಬಿಡಿ’” ಎಂಬ ಆರ್ತ ಧ್ವನಿ ಬಂದು, ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಬಡಿಯಿತು. ನಾನೂ “ಅಯ್ಯೋ!” ಎಂದು ಕೂಗಿಬಿಟ್ಟೆ. “ದೊಡ್ಡಪ್ಪ ನನ್ನ ಕತ್ತು ಹಿಸುಕುತ್ತಿದಾನೆ....ಸ್ವಾಮಿ! ಬಿಡಿಸಿ ...

ಬಿಡಿಸಿ....ಸತ್ತೆ....ಅಯ್ಯೋ! ಸತ್ತೆ!”—ಎಂದು ಗೋಳಾಡಿದ ಯುವಕ. ಥೋಪ್ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಯಾವುದೋ ಬಿತ್ತು....

ಮುಂದುಕರು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದರು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ವೀಪ ತಂದರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆವು. ಪಾಪ. ಆತ ಜ್ಞಾನ ತಪ್ಪಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ನೀರೆರಚಿದೆವು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕಣ್ಣುರಳಿಸಿ ಎದ್ದು ಕೂತ....ಕೂತ.... ಕೂಡಲೇ ಆತನಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರ ಕೋಪ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿತು. ಕಣ್ಣು ಕಿಡಿ ಕಾರಿತು....

“ಎಲ್ಲಿ! ಆ ಮಾಟಗಾರ? ಎಲ್ಲಿ ಆ ಮುಂದುಕ? ಭೂತ ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಅಂದ ವನು, ಅದರ ಕೈಯಿಂದ ನನ್ನ ಕತ್ತು ಕಿವಿಚಿಸಿದ ಕಳ್ಳ!” ಎಂದು ಆಘಟಿಸುತ್ತ ಆತ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿದ....ಮುಂದುಕ ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. “ಎಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲಿ ಅವನು? ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ, ಯುವಕ ರಸ್ತೆ ಕಡೆ ಓಡಿದ!

ನಾವು ಅಲ್ಲೇ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿದ್ದೆವು”ಪರವಾ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಂದ ದೋಚಿದ ಹಣಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೇ ತಮಾಷೆ ತೋರಿಸಿದರಲ್ಲ ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ ಒಂಡಂ” ಎಂದು ಸವಾಧಾನಪಡುತ್ತಾ ಮಲಗಿದೆವು. ಆದರೂ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲರ ಮನೇಲಿ ಕಾಣ್ಗೆ

ನಮ್ಮನೇಲಿ ತದ್ವಿರುದ್ಧ — ಗಂಡತಿ ಮತ್ತು ಹೆಂಡ

ಬಂಡಾಯ, ಪ್ರಗತಿ ಶೀಲ, ಇತ್ಯಾದಿ

—ಶಿವು

ಮೊನ್ನೆ ಸಂಜೆ ಟಿ. ವಿ.ಯಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯ ಕವನಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಇತ್ತು. ಅನೇಕ ಬಂಡಾಯ ಕವಿಗಳು ಬಂಡಾಯ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಬಂಡಾಯ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಓದಿದರು. ಅದಂತನಕ ನನಗೆ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯ ಅಂತ ಒಂದು ಜಾತಿ ಇದೆ ಅಂತಲೇ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಬೇರೆ ಏನೇನಿರುತ್ತೋ ಅಂತ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನನ್ನ ಕವಿ ಮಿತ್ರ ಜಕೀರ್‌ನ ಕೇಳಿದೆ. ಅವ ಹೇಳಿದ.

“ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳು ಗುರೂ, ಇತ್ತೀಚಿನ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವಿಧ. ಮೊದಲನೆಯದು ಬಂಡಾಯ. ಇದರ ಗುರಿ ಕ್ರಾಂತಿ. ನೊಗೋರೋ-ಖಾರಾಬಾಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಗ್ನಿರೋ ತರಹದ ಕ್ರಾಂತಿ. ಈಗಿರೋ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಿ ದೀನ ದಲಿತರ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪಿಸೋದಂ ಈ ಕ್ರಾಂತಿಯ ಗುರಿ....”

“ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಕ್ರಾಂತಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸ್ಥಾಪನೆ ಅವರೆ ಬಂಡಾಯ ಕವಿಗಳ ಗತಿ ಏನು? ಅವರ ಕವನಗಳಿಗೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೇನೇ ಇರುತ್ತೇ?” ನನ್ನ ಕಳಕಳಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ.

“ಅದಕ್ಕೇನೋ ಯೋಚನೆ. ಕ್ರಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲಟ ಆದೋರೆಲ್ಲಾ ಹೊಸ ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಹೇಗಿದ್ದೂ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೇನೂ ಕೆಲಸ ಇರೋಲ್ವಲ್ಲ. ಅದಿರಲಿ. ಈ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರಕಾರ ಅಂವ್ರ-ಪ್ರಗತಿ ಶೀಲ. ಇದನ್ನು ಶೀಲವಿಲ್ಲದ ಪ್ರಗತಿ ಅಂತೂ ಕರೀಬಹುದು. ಪ್ರಗತಿ ಶೀಲ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ erotic ಅಥವಾ ಪ್ರಣಯ ಸಂಬಂಧವಾದ ಅಂಶ ಇರಲೇ ಬೇಕು ಮೂರನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನವ್ಯಕಾವ್ಯ ಇದನ್ನು ಚಿಟ್ಟೆಕಾವ್ಯ ಅಂತ ಕರೀತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಮನಸ್ಸು ಚಿಟ್ಟೆತರಹ ಒಂದು ಭಾವನೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾವನೆಗೆ ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೆ, ಚಿಟ್ಟೆ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸೋ ಹಾಗೆ ಇದನ್ನೂ ಓದಿ ಖುಷಿ ಪಡ್ತಾರೆ ಜನ”

“ನೋಡು ಜಕೀರ್, ನೀನು ಎಷ್ಟು ವಿವರಿಸಿದ್ದೂ ಸಹಾ, ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡದೇ ಈ ವಿವಿಧ ಶೈಲಿಗಳ ಜೀವಾಳ ಅರ್ಥ ಆಗೋದಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೂ

ಒಂದೂ ಗೊತ್ತಿರೋ ಕವನ ತೊಗೊಂಡು ಈ ಮೂರು ಶೈಲಿಗಳಲ್ಲೂ ಅದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು
ಪುನಃ ಬರೆದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ.” ನನ್ನ ಅಹವಾಲನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದೆ.

“ಅದಕ್ಕೇನು, ತಗೋ ಈಗ್ಲೇ ಬರೀತೀನಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಜಕೀರ್ ನಾವು
ಕೂತಿದ್ದ ಕಾಮತ್ ಹೋಟೆಲಿನ ಮೆನುಕಾರ್ಡಿನ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲೇ ಮೂರು ಕವನ
ಗೀಚೆ ಕೊಟ್ಟು. ಮೂಲ ಕವನ ಜಿ.ಪಿ. ರಾಜರತ್ನಂ ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ಪದ್ಯ “ರಂಗವಲ್ಲಿ”.
ಓದೂರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿ ಅಂತ ಮೊದಲು ‘ರತ್ನ’ರ ಮೂಲ ಕವನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು,
ಅನಂತರ ಅದರ ಬಂಡಾಯ ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಹಾಗೂ ನವ್ಯ ಅವತರಣಿಕೆಗಳನ್ನು
ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನನಗಂತೂ ತಲೆ ಬುಡ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನೀವೇ ಓದಿ ನೋಡಿ.

“ರತ್ನ”ರ ಮೂಲಕವನ-ರಂಗವಲ್ಲಿ

ರಂಗವಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕೂತಾರೆ
ಪುಟ್ಟು ಪದ್ದು ಶಾರದೆ!
ಮಕ್ಕಳಾಟ ಎಷ್ಟು ಚಂದ-
ಬಂದು ನೋಡಬಾರದೆ?
ಗುಡಿಸುತಾಳೆ ಮುದ್ದು ಪುಟ್ಟು
ಕಸವನೆಲ್ಲ ಹಾರಿಸಿ!
ಲಂಗ ಮುದುರಿ ಪದ್ದು -ಅದೋ
ಗೋವಂಯವನು ಸಾರಿಸಿ
ರಂಗವಲ್ಲಿ ರಂಗು ರಂಗು
ಎಲಾ! ಜಾಣೆ ಶಾರದೆ
ಬಳ್ಳಿ ಬಳ್ಳಿ ಬೆಳೆಯತಿದೆ!
ಬಂದು ನೋಡಬಾರದೆ?

ಬಂಡಾಯ

ಬನ್ನಿ,

ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ

ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರ

ಶೋಷಣೆಯ ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯ!

ಹೈ ಹೀಲ್ಡ್ ಪೂ ಮೋಡಮ್ಮಿನ

ಮುದ್ದು ನಾಯಿಮರಿ ಕಾಲಿನಿಂದ

ಕೆದರಿದ ಧೂಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ

ಗುಡಿಸಿ, ಗುಡಿಸಿ ಸೋತಿರುವ ಪುಟ್ಟು

ಗೋಮಯವನ್ನೂ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಾರಿಸಿ

ಬೆನ್ನ ಬಿಲ್ಲಾಗಿರುವ ನತದೃಷ್ಟ ಪದ್ಧು

ಇನ್ನು ಶಾರದೆಯೋ

ಕೈ ಬೆರಳೆಲ್ಲ ರಂಗೋಲಿಯು ಘಾಟಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟು

ನಿಷ್ಕರುಣೆ ಜಗದ ಬಲವಂತಕ್ಕೆ

ಮೂಕವೇದನೆಯಿಂದ ರಂಗವಲ್ಲಿಯನ್ನು

ರೋಬಟ್ಟಿನಂತೆ ಹಾಕುತ್ತ ನಡೆದಿದ್ದಾಳೆ!

ರೀ ಮಿಸ್ಟರ್!

ಬನ್ನಿ ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ

ಬಾಲ ಕಾರ್ಮಿಕರ

ಶೋಷಣೆಯ ತಾಂಡವ ನೃತ್ಯ!

ಪ್ರಗತಿಶೀಲ

ಉದಿಸುತ್ತಿರುವ ಪದ್ಮಸಖಿನ
 ಯೊನ್ನ ಕಿರಣದ ಏಣಿಯಿಂ
 ಸಗ್ಗದಿಂದಲೆ ಇಳಿದು ಬಂದಿಹ
 ಅಪ್ಪರೆಯರೇನೀ ಮೂವರು?

ಬಳುಕುತ್ತಿರುವ ಹುಲ್ಲಿನಡಿಗೆ
 ಪುಟ್ಟು ಗುಡಿಸುತ್ತಿರುವಳು
 ಕಸದ ಧೂಳು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ
 ಬೆಳ್ಳಿ ಮಂಜಾಗಿರುವುದು

ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಮೊಟ್ಸೆಹ ಮುಗ್ಧ ಪದ್ಧು
 ಸಾರಿಸಿಹಳು ಗೋಮಯವನಂ
 ನೀಳ ತೋಳಿನ ಬಳೆಗಳೆಲ್ಲವು
 ಮೇಳ ನೀಡಂತಲಿರುವುವು

ವಿಂಚುಗಣ್ಣಿನ ವಾರೆನೋಟದ
 ಕುಸುಮ ಕೋಮಲೆ ಶಾರದೆ
 ರಂಗು ರಂಗವಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿಯೆ
 ಮೂಡಿಸಿಹಳು ಮಾರನ.

ಸವ್ಯ

ರಂಗವಲ್ಲಿ

ವಲ್ಲಿ-ವಳ್ಳಿ

ಮಾ-ವಳ್ಳಿ

ಘಮ-ಘಮ ಮಸಾಬಿ

ಮೋಸೆ

ಲೇ, ಪುಟ್ಟು ಪದ್ದು ಶಾರಿ

ಗುಡ್ಡಿದ್ದು

ಪಾರ್ನಿದ್ದು

ರಂಗೋಲಿ ತೀಡಿದ್ದು ಸಾಕ್ಷಿಲ್ಲಿಸ್ತೆ

ಎಲ್ಲಾ ಬರಿ

ಬಿರ ಬಿರ್ದೆ ಬರಿ

ದ್ವಾಸೆ

ಮೆದ್ದು ಬರಾವಾ!

~*~*~

ಸಗರೇಟು ಚಟದವಗೆ ಎಲ್ಲಿಹಂದು ತರ್ಕ

ಈ ತಂದಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಇದೆ, ಆ ತಂದಿಗೆ ಮೂರ್ಖ

—ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ

“ಟಿ.ವಿ.ಗೆ ಪೂರ್ಣಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀವಲ್ಲ. ಇನ್ನೇನು ಮೇಕಂತೆ ಅವನಿಗೆ”?

ನಾನು ಜಿಪುಣ.....

—ಗೋನವಾರ ಕಿಶನ್‌ರಾವ್

ನಾನೂ ಜಿಪುಣ ಆಕೆ ಜಿಪುಣ
ಹಣವೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕು
ಬಳಸಲಿಲ್ಲ ಅದನು ನಾವು
ಅದಕು ಇದಕು ಎದಕೂ,

ಹತ್ತೆ ಇರಲಿ ನೂರೆ ಇರಲಿ
ಹಣವೆ ಬಾಳ ಲೀಲೆ
ಕಣ್ಣೆ ಸಾಕು ಅದರ ಮೂರ್ತಿ
ಕಿವಿಗೆ ಬೇಡ ಓಲೆ

ಚಳಿಗೆ ಬಿಸಿಗೆ ಒಂದೇ ಹದನ
ಅದರ ಮೈಯ, ಮುಟ್ಟಿ
ಅದೇ ಗಳಿಗೆ ಮೈಯ ತುಂಬ
ನಮಗೆ ಅದೇ ಬಯಕೆ

ನಾವು ಇಟ್ಟು ಹಣದ ಲೆಕ್ಕ
ಹೇಳದಂಥ ಗುಟ್ಟು
ಕೇಳ ಬಂದರದನು ನೀವು
ಕೆನ್ನೆಗಳಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು

ಕುಂದು ಕೊರತೆ ಇರಲಿ ಎಲ್ಲ
ಹಣವೆ ಜಗದ ಭಾನು
ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ನೀರೇ ಸಾಕು
ಅದುವೆ ಹಾಲು ಜೇನು

[ಬೇಂದ್ರೆ ಇಲ್ಲವೆಂದೇ ಈ ಧೈರ್ಯ]

ದಂತೋಪಾಖ್ಯಾನ

—ಶಾಂತಾ ರಘು

ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಅವರ ಮಗ ಚಿದಂಬರ, P.U.C. ಆದ ಕೂಡಲೆ B.D.S. ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡ announce ಮಾಡಿದಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರವೆ ಶುರುವಾಯಿತು. ಅವನು ಹಲ್ಲಿನ ಡಾಕ್ಟರಾಗೋದು ಯಾರಿಗೂ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಅಜ್ಜಿಯಂತೂ "ಬೇಡಾ ಕಣೋ ಚಿದೂ! ನಿಂಗೇ ಡಾಕ್ಟರೇ ಆಗ ಬೇಕೂಂತ ಇಷ್ಟಾ ಇದ್ರೆ ಎಷ್ಟೋ ಇಲ್ವೆ-ಕಣ್ಣಿನ ಡಾಕ್ಟರ್, ಮೂಳೆ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹೀಗೆ ಕಂಡೋರ ಹಲ್ಲು ಹಿಡಿದು ನೋಡೋ ಕೆಲಸ ಬೇಡಾ ಕಣೋ, ಮಗೂ" ಅಂತ ಗೋಗರೆದರು. "ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಸುಮ್ಮನಿರ್ಜಿ. ಈಗ ಒಂದು ರಸ್ತೆಗೆ ನಾಲ್ಕು dental clinic ಇದೆ. ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಯಾಪಾಟಿ ಜನ ತುಂಬಿರ್ತಾರೆ ಗೊತಾ? ಈಗ dentistಗೆ ಇರೋ ಮಹತ್ವ, ಬರೋ ದುಡ್ಡು, ಹೆಸರು ಯಾರಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ನೀನೂ dentist ಹತ್ರ ಹೋಗಿ ಒಂದು set ಹಲ್ಲು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿ ದೀಯಾ. ಈಗ ಹೀಗೂ ಮಾತಾಡ್ತೀಯಾ" ಅಂತ ದಬಾಯಿಸಿ, B.D.S.ಗೆ ಸೇರಿದಾ ಅನ್ನಿ.

ನಿಜವೇ, ಮನುಷ್ಯನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲಿನದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಪಾತ್ರ. ನಮ್ಮ ಮನೋಭಾವಗಳನ್ನೂ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂತೋಷವಾದರೂ 32 ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ, ಗೊಳ್ಳೆಂದು ನಗುವರು ಕೆಲವರು. ನನ್ನ ಗೆಲತಿಯೊಬ್ಬಳಿಗೆ ಮಾತು ಮಾತಿಗೂ ಹಲ್ಲು ಉಳುಕುವ ಹಾಗೆ ನಗಲೇಬೇಕು. ಎಷ್ಟೇ ಖುಷಿಯಾದರೂ ಮುಂದಿನೆರಡು ಹಲ್ಲುಗಳು ಮಾತ್ರ ಇಣಕಿ ನೋಡುತ್ತವೆ ಕೆಲವರಿಗೆ. ಅಂದ್ರೆ ಮುಗುಳ್ಳುಗು. ಕೋಪ ಬಂದರೆ ಕೆಲವರ ಹಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಬಲು ಕೆಲಸ. "ಎಲೈ! ನನಗೆ ಎದುರಾಡುವ ಧೈರ್ಯವೇ ನಿನಗೆ?" ಎಂದೂ ಕೋಪಾವೇಶದಿಂದ ಅರಸನು ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೂ ಕಟಕಟನೆ ಕಡಿದನು. ಇಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲಿನ ವಿವರಣೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೋಪದ ಪ್ರಮಾಣ ತಾನೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತೆ? ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ?

ಆಫೀಸಿಗೆ ಲೇಟಾಗಿ ಹೋದ ಕ್ಲಾರ್ಕ್, ಆಫೀಸರ ಹಲ್ಲುಗಳ ಸಿಟ್ಟಿನ ಕಟಕಟ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಹಲ್ಲು ಗಿಂಜಲೇ ಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹಲ್ಲು ಕಿಸಿಯಲೂ

ಬಹುದು. ನಡೆಯುತ್ತದೆ! ಆದರೆ ಹಲ್ಲು ಕೆಸಿಯುವುದೂ ಸ್ವಪಲ್ಗಾ ಹೊಗಳೂ ಭಟ್ಟಂಗಿಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಟ್ಟ ಬುತ್ತಿ. ಅವರ ಜೀವನೋಪಾಯವೇ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದೆ— ಆಲ್ವೆ?

“ಗಂಭೀರವಾಗಿರೋ ಮೂರ್ಛೋತ್ತೂ ಹಲ್ಲು ಜಿಡ್ಡಾ ಇರಬೇಡ” ಅಂತ ತಾಯಿ ಮಗನಿಗೆ ಹೇಳಲ್ವೆ? ಘನತೆ, ಗಾಂಭೀರ್ಯ, ಹಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು depend ಆಗತ್ಯ ನೋಡಿವಿರಾ?

ಹಲ್ಲಿನ ಉಪಯೋಗ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವೆ? ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಮಹತ್ವಾದ ಅಸ್ತ್ರ-ಹಲ್ಲು. ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಅದ್ಭುತ ಆಯುಧ. ಜಯನಗರದ ಪೋಸ್ಟ್ ಆಫೀಸಿನ ಮುಂದಿದ್ದ ತಪಾಲು ಡಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಪತ್ರ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದ ಮಹಿಳೆಯ ಸರವನ್ನು ಒಬ್ಬ ಬಡಪಾಯಿ ಕಳ್ಳ ಕೆತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಿತ್ತೆಂದಿತ್ತು. ಬೆದರಲಿಲ್ಲ ನಾರಿ. ಕಳ್ಳನ ಕೈಯನ್ನು ತನ್ನ ದಂತಾಸ್ತ್ರ ದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗುವ ಹಾಗೆ ಕಚ್ಚಿ, ಅವನು ‘ಹಾ, ಹಾ’ ಅನ್ನೋದರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹ್ಯಾಂಡ್‌ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ಬೋನಸ್ ಏಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಹಣ್ಣುಗಾಯಿ, ನೀರು ಗಾಯಿ ಮಾಡಿದಳು. ಹುಲ್ಲೆಯಂತಹ ಹೆಣ್ಣು ಹಲ್ಲಿನಿಂದ ಹಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಳು! ಸುಲಭವಾಗಿ ಹಿಡಿದರು ಅವನನ್ನು, ಪಾಪ!

ಮುಖದ ಚಿಂದಕ್ಕೆ ಅಂದವಾದ ಹಲ್ಲು ಆಪ್ತಾಯಮಾನ. ನಕ್ಕಾಗ ಫಳಕ್ಕನೆ ಸಾಲಾಗಿ ಹೊಳೆಯುವ ದಂತ ಪಂಕ್ತಿಗೆ ಚಿತ್ರ ನಟ K. R. ವಿಜಯಾ ತುಂಬಾ ಹೆಸರಂಪಾಸಿ. “ಮುಗುಳ್ಳಗೆ ಅರಸಿ” ಅಂತಾನೇ ಅವಳಿಗೆ ಪಟ್ಟ. ಆದರೆ ಸೊಟ್ಟಾ ಬಟ್ಟೆ ಹಲ್ಲಿದ್ದರೂ ವಿಶೇಷ ಆಕರ್ಷಣೆ ಅಂತೆ. famous ಚಿತ್ರ ನಟಿಯರಾದ ಶರ್ಮಿಷಾ ಟಾಗೋರ್, ಮೌಸಮಿ ಚಟರ್ಜಿ ಮುಂತಾದವರ ಮುಖ್ಯ ಆಕರ್ಷಣೆ ಅವರ ಸೊಟ್ಟು ಹಲ್ಲುಗಳೇ!

ಕವಿಗಳಿಗಂತೂ ನಾಯಕಿಯರ ದಂತವರ್ಣನೆ ಮಾಡುವುದೇ ಕೆಲಸ. “ಮುತ್ತು ಪೋಣಿಸಿದಂತೆ” “ದಾಳಿಂಬೆಯ ಬೀಜಗಳಂತೆ”, “ಸಣ್ಣಕ್ಕಿ ಸಾಲಿನಂತೆ” ಇತ್ಯಾದಿ, ನಿಜವಾಗಿಯೇ ಹಲ್ಲುಗಳು ಮುತ್ತಿನಂತೆ ಗುಂಡುಗುಂಡಾಗಿ, ದಾಳಿಂಬೆ ಬೀಜಗಳಂತೆ ಕೆಂಪು ಕೆಂಪಾಗಿ, ಸಣ್ಣಕ್ಕಿಯಂತೆ ಚೂಪಾಗಿದ್ದರೆ ಹೇಗಿರುತ್ತೆ ಅನ್ನೋದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ!

ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಂದರವಾದ ಹಲ್ಲಾದರೆ, ಕುರೂಪಕ್ಕೆ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲುಗಳು
ಮುಖ್ಯ. ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ತಾಟಕಿ ಬರುವ ವೃಶ್ಯ ವಿವರಿ
ಸುತ್ತಾ ಇದೆ. “ಭಯಂಕರವಾದ ರಾಕ್ಷಸಿ, ಕೆಂಡದಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳು, ಮಾರುದ್ದ
ಉಗುರುಗಳು, ಅಕಾಶದಷ್ಟೆತ್ತರ ಸಿಡಿದ್ದಳು” ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ— ಮಗಳು
“ಅಮ್ಮಾ! ರಾಕ್ಷಸಿಗೆ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲು ಇರಲಿಲ್ಲ? ಉದ್ದಕ್ಕೆ ಕೋರೆ ಹಲ್ಲು?” ಅಂತ
ಪೀಡಿಸಿದಳು. ಕೋರೆ ಹಲ್ಲಿದ್ದರೇನೇ ರಾಕ್ಷಸರ ರೂಪ ಪೂರ್ಣ !

ರಜಕ್ಕೆ ಉಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೀರ? ಸಂಜೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಟರಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಕ್ಕೆ
ಹೋಗೋಕೆ ಆಗುತ್ತೆ? ನಿಮ್ಮ ಹಲ್ಲುಗಳು ಟಪಟಪನೆ ಟೈಪ್ ಹೊಡೆದು ತಮ್ಮ
ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ತಿಳಿಸಲ್ವೆ? ‘ಚಳಿ ಚಳಿ’ ಅಂತ?

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮುಖ್ಯತ್ವ ಹೊಂದಿರೋ ಹಲ್ಲಿನ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡೋದೇನು ಸ್ವಲ್ಪದ
ಮಾತೆ? ಅದರ ಆರೈಕೆಗೆ ಅದೆಷ್ಟು ಪೌಡರುಗಳು, ಪೇಸ್ತುಗಳು, ಬ್ರಷ್‌ಗಳು?
“ನಿಮ್ಮ ಹಲ್ಲುಗಳು ಹುಳುಕೆ? ಕೊಳಕೆ? ನಮ್ಮ ಸಿಬಾಕಾ ಪೇಸ್ಟನ್ನು ಉಪಯೋಗಿ
ಸಿರಿ !”

“ಮಿಂಚನ್ನು ಮೀರಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಹಲ್ಲು ಮಿಂಚಬೇಕೆ? ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ
ಟಾಲಗೇಟ್ ಟೂತ್ ಪೌಡರನ್ನು!”

“ವಜ್ರದಂತ ನಿಮ್ಮ ಹಲ್ಲು ಹೊಳೆಯಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ದಂತವಜ್ರ ಉಪ
ಯೋಗಿಸಿ!” ಹೀಗೆ ಒಂದೆ, ಎರಡೆ? ದಂತ ಪಂಕಿ ಗಳ ದೀರ್ಘಾಯುಸ್ಸಿಗೆ ಎಷ್ಟು
ದಂತ ಚೂರ್ಣಗಳು! ದಂತ ಮಜ್ಜನಗಳು ! ಬೇವಿನ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಹಲ್ಲುಜ್ಜುವ ಕಾಲ
ಹೋಯಿತು ಬಿಡಿ !

ಹಲ್ಲಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಉಪಚಾರ ಮಾಡಿದರೂ ಹಲ್ಲು ನೋವಿನಿಂದ ಯಾರು ಪಾರು?
ಎಂತಹವನೂ ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ದಿನ ದಂತವೈದ್ಯರ ಹತ್ತಿರ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ ಕೊಳ್ಳಲೇ
ಬೇಕು. ಮೂಗಿರೋ ತನಕ ನೆಗಡಿ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ, ಹಲ್ಲಿರೋ ತನಕ ಹಲ್ಲು ನೋವು
ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತೆಯ ಮಗ ರವಿಗೆ ಇನ್ನೂ 10 ವರ್ಷವಿಲ್ಲ, ದಿನ ಬೆಳಗಾ
ದರೆ ಹನುಮಂತರಾಯನ ತರಹ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಲ್ಲು ಡಾಕ್ಟರ ಘಾಪಿಗೆ

ಹೋಗ್ತಾ ಇರ್ತಾನೆ, “ಏನೋ?” ಅಂದ್ರೆ, “Cavity, Auntty!” ಅಂತ ಬಲಿ ಜಂಬವಾಗಿ ಹೇಳ್ತಾನೆ. ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಟ್ಟಲೆ ಮುಕ್ಕುವ Cadbury's ಪ್ರಸಾದ !

ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬರೋ ಹಾಗೆ ನನಗೂ ಒಂದು ಸಾರಿ ಹಲ್ಲಿನ cavity ಆಯಿತು. ನೋವಿನಿಂದ ಒದ್ದಾಡಿ ಸುಸ್ತಾದಾಗ ಡಾಕ್ಟರು “ಸಾದಾ filling ಬೇಡಿ. ಈಗ ತಾಜಾ ಚೆನ್ನದ filling ಮಾಡ್ತೀನಿ. life long ಇರತ್ತೆ” ಅಂದರು, ಸದ್ಯ ಖಾಯಂ ಪರಿಹಾರ ಆಯ್ತಲ್ಲ ಅಂತ ಖುಷಿ ಆಯಿತು. Filling ಮಾಡೋಕೆ ಆರು ಗ್ರ್ಯಾಂ ಚೆನ್ನ ಬೇಕಾಗತ್ತೆ ಅಂದ್ರು! ಅಯ್ಯೋ ! ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಹಲ್ಲಿಗ್ಯಾಕೆ ಅಪರಂಜಿ? ಕೋಳಿಗೆ ಯಾಕೆ ಹೊನ್ನ ಪಂಜರ? ಆರು ಗ್ರ್ಯಾಂ ಚೆನ್ನಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ರಾನಾದ್ರೂ ಮಾಡಿಸಿಕೋಬಹುದು. ಬೆಳ್ಳಿ filling ಸಾಕು, ಡಾಕ್ಟರ್” ಅಂದು ಬಿಟ್ಟೆ ಅನ್ನಿ.

ಈಗೇನು ಹಲ್ಲಿನ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯಾದರೂ ಯೋಚನೆ ಇಲ್ಲ. ನಾಚಾ ಹಲ್ಲಿನ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ ಹಾಗಿರುತ್ತೆ ಕೃತಕ ಹಲ್ಲಿನ ಪಂಕ್ತಿಗಳು. ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲ ಅಂತೀರಾ? ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ರಾಂಗ್ ಸೈಡಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ ಪೋಲೀಸಿನ ವನ ಮೇಲೆಯೇ ಜೋರುಬಾಯಿ ಮಾಡಿದ ಸೈಕಲ್ ಸವಾರನೊಬ್ಬ. ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಸವಾರನ ಕಾಲರ್ ಹಿಡಿದು “ತಲೆ ಹರಟೆ ಮಾಡ್ತೀಯೇನೋ? ಹಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉದುರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟೇನು, ಹುಪಾರ್ !” ಅಂತ ಗುಡುಗಿದ ಪೋಲೀಸಿನವ. ಸವಾರ ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ನೀಟಾಗಿ ತನ್ನ ಕೃತಕ ದಂತ ಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಬಾಯಿಂದ ತೆಗೆದು ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗೆ ಹಾಕಿದ. ಪೋಲೀಸಿನವನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ. “ಸರಿಯಪ್ಪ. ಅದೇನು ಮಾಡ್ತೀಯೋ ಮಾಡು” ಅಂದ.

ನಮ್ಮ uncle ಸಂಸಾರ ಸಮೇತ ಪಾಟೆಗೆ ಹೋಗಾ ಇದ್ದು ಸಾಲಂಕೃತ ರಾಗಿ ಹೋಟಲು ಹತ್ತ ಬಂದಾಗ ಸಡನ್ನಾಗಿ U turn ಮಾಡಿ ವಾಪಸ್ಸು ಮನೆಗೆ ಕಾರನ್ನ ದೌಡಾಯಿಸಿದರು. ಗಾಬರಿಯಾದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಉತ್ತರವೇ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ! ಸಡನ್ ಬ್ರೇಕ್ ಹಾಕಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಓಡಿದವರು ಎರಡು ನಿಮಿಷದಲ್ಲೇ ಹಸನ್ನುಖ ರಾಗಿ ಹೊರ ಬಂದು ಕಾರನ್ನ ಹೊರಡಿಸಿದರು. “ಹಲ್ಲನ್ನೇ ಮರು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆಕಣೇ” ಅಂದ್ರು !

ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯನ್ನಾದರೂ ಊಹೆ ಮಾಡೋಕೆ ಆಗುತ್ತೆ? ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ತೆತ್ತು, ಎತ್ತು, ಎಮ್ಮೆ ಕೊಳ್ಳುವವರು, ಮೊದಲು ಅವುಗಳ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನೇ ಹಿಡಿದು ಪರೀಕ್ಷಿಸೋದು.

ಹೊಸ ಗಾದೆ : “ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ದನ ಕೊಟ್ಟರೆ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಹೊಡಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಹಲ್ಲು ಹಿಡಿದು ನೋಡಿದರಂತೆ !”

“ಯಾಕೋ? ರಾಮು ಬೆರಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಡೇಜು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದಾನೆ?” ಅಂತ ರಂಗ ಕೇಳಿದ.

“ಏನಿಲ್ವೋ ! ದಾರೀಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಕುದುರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಲ್ಲಿವೆ ನೋಡೋಣಾಂತ ಅದರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೈ ಇಟ್ಟನಂತೆ. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೆರಳಿವೆ ನೋಡೋಣಾಂತ ಕುದುರೆ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ತಂತೆ-ಅಷ್ಟೆ !” ಅಂದ ಗೆಳೆಯ.

ಹಲ್ಲು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೊಲ್ಲು ಅಡಗಿದಂತೆಯೇ. ಕಲ್ಲನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಅರಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇದ್ದವರು, ಈಗ ಕೋಡಬಳಿ, ಚಕ್ಕುಲಿ ನೆನೆಸಿಕೊಂಡು ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸಬೇಕಷ್ಟೆ. ಪಾಪ, ಊಟವೇ ಡಲ್ಲು.

ಗಟ್ಟಿ ಹಲ್ಲಿರೋವರಿಗೆ ಯಾವ bottle opener ಸಹಾಯವೂ ಬೇಡ! One day ಕ್ರಿಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊನೆಯ over ! ಇಂಡಿಯಾಗೆ ಗೆಲ್ಲಲು 10 ರನ್ ಬೇಕು! ಇರೋದು ಆರೇ balls ! ‘ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ! ಈಗ ಹೋಗಿ defence ಆಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರಲ್ಲಾ !’ ಅಂತ ಕುರ್ಚಿಯ ತುದೀಲಿ ಕೂತು ಉಗುರನ್ನ ಕಚ್ಚಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಾಕಬೇಕಲ್ಲಾ-ಹಲ್ಲಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಗತಿ?

ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯದವರಾದ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ದಂತ ವಜ್ರವೂ ಉಪಯೋಗಿ ಸದೆಯೇ ಕಣ್ಣು ಕೋರೈಸುವ ಹಲ್ಲುಗಳಿವೆ. ಏನಿಲ್ಲ, ಮುಂದಿನ ಮೂರು ಹಲ್ಲುಗಳೂ ಅಪ್ಪಟ ಚಿನ್ನದ್ದು. ತಮ್ಮ ಪುಷ್ಕುಬ್ಬಿ ಪೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಚಿನ್ನದ ತಾಳಿ ಮಾಡಿಸಿ, ತಾವು ಚಿನ್ನದ ದಂತ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಕೃತಾರ್ಥರಾದರು. ಅವರ ಸಮ ವಯಸ್ಕರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯಿಂದ “ಏನಪ್ಪಾ, ಶಾಸ್ತ್ರಿ. ಹೀಗೆ ಚಿನ್ನದ ಹಲ್ಲನ್ನ ಮೆರಸೊಂಡು ಊರೆಲ್ಲಾ ತಿರಗ್ತೀಯಲ್ಲಾ. ಯಾವನಾದ್ರೂ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಎರಡು

ಬಿಗಿದು ಹಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಉದುರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೇನು ಮಾಡ್ತೀಯಾ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದರೆ "ಅಷ್ಟು ಬೆಪ್ಪನೇ ನಾನು? 25,000 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಇನ್ನೂರ್ ಮಾಡಿಸಿದೀವಿ ನನ್ನ ಹಲ್ಲನ್ನು, ಗೊತ್ತೆ?" ಅಂತ ಫಲೀರನೆ ಹಲ್ಲನ್ನು ಮಿಂಚಿಸಿ ಬೀಗುತ್ತಾರೆ.

ಉಪಕತೆ:- ಗುಂಡಣ್ಣ ದಾರಿಲಿ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದನಂತೆ. ಎದುರಿಗೇ ಭಾರಿ ಧಡೂತಿ ಆಸಾಮಿಯೊಬ್ಬ ಬಂದನಂತೆ. ಗುಂಡಣ್ಣನ ನಾಲಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರಲಾರದೆ "ಗುಜ್ಜಾನೆ ವಂರೀ" ಅಂತ ಕೂಗಿತಂತೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಗುಂಡಣ್ಣನ ಹಲ್ಲು ಕಿಸಕ್ಕನೆ ನಕ್ಕಿತಂತೆ. ಧಡೂತಿಯವ ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಪಠಾರನೆ ಗುಂಡಣ್ಣನ ಕಪಾಳಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾರಿಸಿ, ನಾಲ್ಕು ಹಲ್ಲು ಉದುರಿಸಿದನಂತೆ. "ಅಯ್ಯೋ! ಹೇಳಿದೋನು ನೀನು! ಹಾಳಾದೋನು ನಾನು!" ಅಂತ ಹಲ್ಲು ಹಲುಬಿ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಬಯ್ತಂತೆ.

ಹೇಗಾದರೂ, "ಕಣ್ಣಿರುವ ತನಕ ನೋಟ, ಕಾಲಿರುವ ತನಕ ಓಟ ಹಲ್ಲಿರುವ ತನಕ ಊಟ" ಅಲ್ವೆ?

ಇತಿ ದಂತೋಪಾಖ್ಯಾನಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಬಲರ ಸಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿದ್ದ M. N. ಅನಂತ
ಪೂರ್ತಿ ಉರಿದೇ ಹೋದ ನಖಶಿಖಾಂತ

ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ರಾಧಿ

ತುಂಬಿದಷ್ಟೂ ಬೂದಿ

ಮುಗಿಯದೆಯೇ ಗೊಣಗಿದಳು ಹಾಳಾಗು ಅಂತ

—ಸುಮತೀಂದ್ರ ನಾಡಿಗ

“ಈ ಟಿ. ವಿ. ಟೀಸ್ ಬಂದಾಗ್ಲಿಂದ ಇದೇ ಕತೆ ।
ನಾತ್ರ ನೋಡಿದ್ದಲ್ಲಾ ಬೆಳಗಲ್ಲಾ ಹರಟೋದು ॥”

ಶಿಂಗಾರಿ ಗೌಡನ ಸೇಡು

— ಜಿ.ಎನ್.ಜಿ.

ನನ್ನ ನೆಂಟರ ಮಗಳೊಬ್ಬಳಿದ್ದಾಳೆ ಜಾನಕಿ ಅಂತ. ತುಂಬ ಜಾಣೆ ಓದಿನಲ್ಲಿ, ಆಟದಲ್ಲಿ. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲೂ ಮುಂದು. ಅವಳಷ್ಟನೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟು encouragement ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ. ಈಗ ಜಾನಕಿ, ಪ್ರೌಢೇಶ್ವರ್ ಜಾನಕಿ. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡ, ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಆನಂದವಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ನಂದಲೂ ಇಂದಿಗೂ ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಚಟ. ಮಲಗುವಾಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಂದ್ರು ಮೆತ್ತನೆಯ ಹಳೆಯ ಸೀರೆ ಇರಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ ತೂರಿಸಿ ಅವಳು ಮಲಗಿ ದರೇ ನಿದ್ರೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲ.

ಆಕೆಯ ಗಂಡ “ಇದೇನು. ನಾನಿದ್ದೂ ಹಳೆಯ ಸೀರೆ ಹುಡುಕುತ್ತಾಳಲ್ಲಾ ಇವಳು!” ಎಂದು ಬೇಸರಪಡುತ್ತಾನೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಈ ಚಟ ಬಿಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ವಿಫಲನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ನೆಂಟರೊಬ್ಬರ ಮದುವೆಗೆ ಜಾನಕೀನೂ ಬಂದಿದ್ದಳು. “ಏನಮ್ಮ, ಜಾನಕಿ. ನಿನ್ನ ಹಳೆಯ ಸೀರೆ ತಂದಿದ್ದೀಯಾ” ಎಂದು ಛೇಡಿಸಿದೆ.

“ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬಿಡೋಕೆ ಆಗುತ್ತೆ, ತಾತ. ಮೊದಲು ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟೇ ಆನಂತರ ಉಳಿದಿದ್ದನ್ನು pack ಮಾಡೋದು” ಎಂದು ನಕ್ಕಿದ್ದಳು.

ಅವಳೇ ಇದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಮನೋವೈದ್ಯರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಳಂತೆ. ಆ ಡಾಕ್ಟರು ಈಕೇನ, ಇವಳ ತಂದೆ ತಾಯಿಯರನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ, ಆನಂತರ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರಂತೆ. “ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸುಪ್ತ ಪ್ರೇಮ. ಯಾವ ಯಾವುದೋ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತೆ. ಜಾನಕಿ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಮಗುವಾಗಿದ್ದಾಗ ತಾಯಿಗೆ ಖಾಯಿಲೆ. ತಾಯಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಆರು ತಿಂಗಳು ಇರಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಅಷ್ಟೆ, ಮಗುವಿಗೆ ಸೀರೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಲಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿವೆ Sub-conscienceನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ impress

ಅಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. Hypnotic treatment ನಿಂದ ಗುಣಪಡಿಸಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ನೋಡಿ, ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನನ್ನ patient ಒಬ್ಬ ರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೆರಳು ಚೀಪೋದು ಚಟ. ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವಾಗ ಮುಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಬೆರಳು ಚೀಪುತ್ತಾ ಸಿದ್ರೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ” ಎಂದಿದ್ದ ರಂತೆ ಡಾಕ್ಟರು.

ಇದನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಹೇಳೋಕೆ ಬಂದೆ ಎಂದರೆ ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಶಿಂಗಾರಿ ಗೌಡ ತನ್ನ ಹೊಸಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿದ್ದ. ಭವ್ಯವಾದ ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೇನೇ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಂಗಲೆ ಎನ್ನೋದಿಕ್ಕಿಂತ ಭತ್ತ ಎನ್ನೋದೇ ಸರಿ.

ಗೌಡ ಕೋಲಾರದ ಕಡೆಯವನು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು 40 ವರ್ಷದ ಮೇಲಾಗಿದೆ. ಮಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಓದುತ್ತಿಲ್ಲ. ಪೋಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಗೌಡನ ತಂದೆ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿ ಬಂದವನು ತಿರುಗಿ ಮನೆ ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ನೆಲ ಗಂದಿದ್ದರೆ ನೀರು ಬರೋ ವಯಸ್ಸು. ಏನು ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟರೂ ಮಾಡು ವಂತಹ ಆಳು ಗೌಡ ಒಬ್ಬ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಬಳಿ ವೇಸ್ಟಿಯಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಕೆಲಸ ಕಲಿತ. ಕಸಬನ್ನೂ ಕಲಿತ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದ. ಪುಡಿಕಾಸು ಸೇರಿತು. ಜನರನ್ನೂ ಗಳಿಸಿದ. ದೊಡ್ಡ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ನೇ ಆದ.

ರಾಜಕೀಯದ ಜನದ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಆ ಊರು, ಈ ಊರು, ಬೆಂಗಳೂರು, MLA, MP, ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಂತ ಓಡಾಡಿದ. ಸರ್ಕಾರಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನೂ ಪಡೆದ. ಆಗಲೇ ಇವನಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಪಿಳ್ಳಾರಯ್ಯ ಅವರ ಪರಿ ಚಯವಾದದ್ದು. ಪರಿಚಯ ಗಾಢ ಸ್ನೇಹವಾಯಿತು. ‘ಶಿಂಗಾರಿಗೌಡ’ರಿಗೆ ಹೇಳಿ ದರೆ ಪಿಳ್ಳಾರಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೇನೇ ಎಂಬುವವರೆಗೂ ಅವರ ಮೈತ್ರಿ ಬೆಳೆ ಯಿತು. ಗೌಡರ ಕಂಟ್ರಾಟೂ ಬೆಳೆಯಿತು.

ಅದರೆ ಗೌಡನ ಹೊಸಮನೆ ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ ಗೌಡ

“ಸ್ವಾಮಿ ನೀವೇನೇ ಅನ್ನಿ ಆ ಪಿಳ್ಳಾರಿ ಇಂಥ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಅಂದುಕೊಂಡಿ ರಲಿಲ್ಲ!” ಎಂದ!

“ಇದೇನಯ್ಯ. ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ ಕುತ್ತಿಗೆಲಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದಿ?”

“ಅದು ತೋರಿಕೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಆ ನನ್ನಗನ ತೋರಿಕೆ. ನಾನೂ ಹಾಗೇನೇ ಅಂತ ತಿಳೊಂದಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೂ ಕೊಟ್ಟೇಬಿಟ್ಟ ಕೈನ ನಿಯತ್ತು ಇಲ್ಲದ ನನ್ನಗ”.

“ಅಲ್ಲಯ್ಯಾ, ನಿನಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡ್ತಿದಾನೆ!”

“ಏನು! ಪುಗಸಟ್ಟೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದು? - ಎಲೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲಾ? ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು ಗಿಷ್ಟೊಂತ ಕೊಡ್ತಿರಲಿಲ್ಲಾ ಕಮಿಷನ್ನ? ತಿಂದಾ, ತಿಂದಾ, ತಿಂದಾ ಹೊಟ್ಟೆ ಬಿರಿಯಾ ತಿಂದನಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ ಒಂದಿಷ್ಟಾದ್ರೂ ನೀಯತ್ತು ಬೇಡ್ವಾ?”

“ಅಂಥದು ಏನಯ್ಯಾ ಆದದ್ದು?”

“ಈಗ ನಂಗೆ ಅವಂದೇನು ಹಂಗು ಬಿಡಿ. ಮಂತ್ರಿನೂ ಅಲ್ಲ, MLAನೂ ಮುದಿಯಾಗಿ ಮನಿಕೊಂಡವನೆ ಮನ್ಯಾಗೆ. ಆದ್ರೂ, ಆ ನನ್ನಗನ ಮಾತು ಇವತ್ತಿಗೂ ನಡೀತಿದಲ್ಲ! ನರೀ ಅಂತ ನನ್ನಗ! ಅವನ್ನ ಏನೂ ಮಾಡಕಾಗ್ತಾ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ”!

“ಅದು ಸರಿ. ನಿವಗೇನು ಮಾಡಿದ ಆತ?”

“ಏನು ಮಾಡಿದ್ದು? ಏನು ಮಾಡ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕೇಳಿ. ಹಿಂದಿನ ಎಲೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ. ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಎಲೆಕ್ಷನ್ನಿಗೆ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಕೊಟ್ಟೆ. ಸೇತುವೆ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು ಬೇಕೊಂತ ಮಾತಾಗಿತ್ತು. ಮಾತು ಅಂದ್ರೆ ಮಾತಪ್ಪ. ಕೊಡಿಸಬೇಕೋ ಬ್ಯಾಡವೋ? ಆಗ ನನ್ನ ಕೈಯಾಗೂ ಕಾಸು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದ ಬದ್ದದ್ದೆಲ್ಲಾ ಅಡ ಹಾಕಿ ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆ. ಅದ್ಯಾವನೋ ಗುಜರಾತಿನವನಂತೆ. ಅವನಿಗೆ ಕೊಡ್ತಾದ್ವಾ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟು! ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ. ನನ್ನ ದುಡ್ಡಾದ್ರೂ ವಾಪಸ್ಸು ಕೊಡ ಬೇಕೋ ಬ್ಯಾಡವೋ? ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾಗದ ಇಲ್ಲ, ಪತ್ರ ಇಲ್ಲ. ಕೊಟ್ಟವನು ಕೋಡಂಗಿ, ಇಸ್ಕಂಡವನು ಈರಭದ್ರ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಲ್ಲ!”

“ಇದೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ನಡಿಯೋದೇ ಬಿಡು ದೇವರು ನಿನಗೇನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದಾನೆ?”

“ಅದೂ ನಿಜ ಬಿಡಿ. ಕೊಡೋಕೆ ಅವನೇ ಆಗಬೇಕೇನು? ಕೊಡೋ ದೇವರು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಾದರೂ ಕೊಡ್ತಾನೆ. ಆದ್ರೂ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟೇನಾ? ಮುಖಾಡೆ ಕೆಡವಿ ಬೆನ್ನಿನ ಮ್ಯಾಕೆ ದಿನಾ ಹೆಂಡತಿ, ಮಕ್ಕಳೂ ದನಕ್ಕೆ ಬಡಿದ ಹಾಗೆ ಬಡೀತಾ ಇದೀವಿ. ಕೈ ಸೋಲೋವರೆಗೂ. ಬನ್ನಿ, ತೋರಿಸ್ತೀನಿ”

ಎಂದೂ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ನನಗೋ ಅಚ್ಚರಿ. ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯೋ ಕಲ್ಲಿದೆ. ಒಳ್ಳೆಯ polished ಕರೀ ಕಲ್ಲು. ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ, ಒರಟು ಭಾಗ ಮೇಲೆ ಬರುವಂತೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ.

“ಇದು ಯಾವ ಕಲ್ಲಾಂತೀರಿ?”

“ಯಾವದು?!”

“ಈ ಕಲ್ಲೇ ಪಿಳ್ಳಾರಿ. ಕ್ಯಾಂಪಿನಾಗೆ ಅಸ್ವತ್ಥ ಕಟ್ಟಬೇಕೊಂತ ಅಸ್ತಿವಾರ ಹಾಕಿದ್ದಲ್ಲಾ ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಕೆಳಗೆ. ಆ ಅಸ್ತಿಭಾರದ ಕಲ್ಲು ಇದು. ಇದನ್ನ ನೆಟ್ಟು ವನು ಪಿಳ್ಳಾರೀನೇ. ಅದ್ರ ಮ್ಯಾಲೆ ಅವನ ಹೆಸರು ಕೆತ್ತಿಸಿಕೊಂಡವನೆ ದಪ್ಪ, ದಪ್ಪ ಅಕ್ಷರದಾಗೆ. ಅಸ್ವತ್ಥ ಕಟ್ಟಡ ನಿಂತೋತಲ್ಲ ಮಾಮೂಲಿನ ಹಾಗೆ. ಆ ಕಲ್ಲಿಂ ತಗಂಬಂದು ನಮ್ಮನೆ ಹಿತ್ತಾಗೆ ಒಗೆಯೋ ಕಲ್ಲು ಮಾಡಿ ಮುಖಾಡೆ ಕೆಡವಿ ದಿನಾ ದನಕ್ಕೆ ಬಡಿದ್ದಾಗೆ ಬಡೀತಾ ಇದೀವಿ ಬಟ್ಟೆಯಿಂದ” ಎಂದ ಶಿಂಗಾರಿಗೌಡ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಕೋಪ, ಸೇಡು ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿದ್ದವು.

“ಅದಿ” ಕೇಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ ನಿಮ್ಮನೆ ಜನದ ಬಟ್ಟೆ ಅಷ್ಟಾ ಬೆಳ್ಳಗಿರೋದು ಎಂದೂ ನಕ್ಕಿದ್ದೆ.

ಆಗ ನನಗೆ ಜಾನಕಿ ಕೇಸು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು ಅದು ಸುಪ್ತ ಪ್ರೇಮ ಇದು ಸುಪ್ತ ದ್ವೇಷ, ಸೇಡು.

ಜಾಹೀರಾತು

|| ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರಾಯ ನಮಃ ||

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶಕಾರ್ಯಾಲಯ ಬೆಂಗಳೂರು ಶಾಖೆ

ನಂ. 68, 2ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ತ್ಯಾಗರಾಜನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 028

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : ಶ್ರೀಶ್ರೀಸಚ್ಚಿದಾನಂದೇಂದ್ರಸರಸ್ವತೀಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳವರು

ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರ

ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತ್ರೈಮಾಸಿಕಪತ್ರಿಕಾ

|| ಸ ಯೋ ಹ ವೈ ತತ್ ಪರಮಂ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವ ಬ್ರಹ್ಮೇವ ಇವತಿ ||

1988ನೆಯ ಜನವರಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವ ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯು ಈವರೆಗೆ 8500 ನಿಯತಗ್ರಾಹಕರ ಹಾಗೂ ಇನ್ನಿತರ ಸಹಸ್ರಾರು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಕಣ್ಣಿನಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿರುತ್ತದೆ.

ಜಾತಿ, ವರ್ಣ, ಅಶ್ರಮ, ಕುಲ, ಗೋತ್ರ, ಮತ, ಪಂಥ, ಬಣ್ಣ, ವಯಸ್ಸು, ಲಿಂಗಾದಿಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಸಕಲಮಾನವರಿಗೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂಥ, ಅರ್ಥವಾಗುವಂಥ, ವಿಚಾರಪರವಾದ ಸರಳಲೇಖನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಏಕೈಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತ್ರೈಮಾಸಿಕಪತ್ರಿಕೆ, “ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರ”.

ಶಾಸ್ತ್ರದ ವಾದವಿವಾದಗಳಿಲ್ಲದ, ಪಂಡಿತರುಗಳ ಪರಸ್ಪರ ಜರ್ಜಿಗಳಿಲ್ಲದ, ಕೇವಲ ಮೂಢನಂಬಿಕೆಗಳಿಲ್ಲದ, ಲೋಕಾಂತರಕ್ಕೆ ಜನ್ಮಾಂತರಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಎಡೆಯಿಲ್ಲದ, ಪರಮತದೂಷಣೆಯಿಲ್ಲದ, ಸರ್ವರ ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಹೊಂದುವಂಥ, ಸಕಲದೇಶಗಳಿಗೂ ಸಕಲಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುವಂಥ, ಸರ್ವಮಾನವರಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸರಳಲೇಖನಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುವ ಏಕೈಕ ಕನ್ನಡ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತ್ರೈಮಾಸಿಕ ಪತ್ರಿಕೆ, “ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರ”.

ಮುಖಪುಟದಲ್ಲಿ ವರ್ಣರಂಜಿತಚಿತ್ರಗಳಿಂದಲೂ, ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳ ವಿಚಾರಬೋಧಕಗಳಿಂದಲೂ, ಮತ್ತು ಉತ್ತಮ ಮುದ್ರಣ ವಿಶ್ಲಾಸದಿಂದಲೂ ಸರ್ವಾಂಗಸುಂದರವಾದ ಏಕೈಕಪತ್ರಿಕೆ, “ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರ”.

ಸಕಲವೇದಗಳ ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸಾರವಾಗಿರುವ ಉಪನಿಷತ್ತು (ವೇದಾಂತ)ಗಳಲ್ಲಿ ಉಪದಿಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಪರಮಾರ್ಥತತ್ವದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಶ್ರೀಗೌಡಸಾದಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರೀಶಂಕರಾಚಾರ್ಯರು, ಶ್ರೀಸುರೇಶ್ವರಾಚಾರ್ಯರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀಶ್ರೀಗಳವರು ಪ್ರಸ್ಥಾನತ್ರಯಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವ ಕ್ರಮದಂತೆ ತಿಳಿಯಾದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ-ಪ್ರತಿಸಾದಿಸುವ ಏಕೈಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತ್ರೈಮಾಸಿಕಪತ್ರಿಕೆ, “ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರ”.

ದೀನರನ್ನು ಧೀರರನ್ನಾಗಿ, ಮೂಢರನ್ನು ವೀರರನ್ನಾಗಿ, ಸಾಧಕರನ್ನು ಸಿದ್ಧರನ್ನಾಗಿ, ಆರುರುಕ್ಷಗಳನ್ನು ಆರೂಢರನ್ನಾಗಿ, ಜಿಜ್ಞಾಸುಗಳನ್ನು ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನಾಗಿ, ಅಶಾಂತರನ್ನು ಶಾಂತರನ್ನಾಗಿ, ದುಃಖಿಗಳನ್ನು ಸುಖಿಗಳನ್ನಾಗಿ, ಅತ್ಯಪ್ತರನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತರನ್ನಾಗಿ, ಮುಮುಕ್ಷುಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತರನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ, ಅಜ್ಞಾನಾಂಧಕಾರವನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ ಸುಖ ಶಾಂತಿ ನೆಮ್ಮದಿ ತೃಪ್ತಿ ಆನಂದಗಳನ್ನು ಸಕಲಮಾನವರಿಗೂ ವರ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆ, “ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರ”.

ಪ್ರತಿಸಂವತ್ಸರದ ಜನವರಿ, ಏಪ್ರಿಲ್, ಜುಲೈ, ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಮಾಹೆಗಳ ಹದಿನೈದನೆಯ ತಾರೀಖಿನಂದು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆ “ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರ”.

1990ನೇ ಜನವರಿಯಿಂದ ಮೂರನೆಯ ಸಂಪುಟವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.

“ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರ”ಕ್ಕೆ ಚಂದಾವಿನರಗಳು

ಪರಿಪಾಲಕರಿಗೆ	ರೂ. 5001-00
ಆಶ್ರಯದಾತರಿಗೆ	ರೂ. 1001-00
ವಾನಿಗಳಿಗೆ	ರೂ. 501-00
ಆಜೀವ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ	ರೂ. 251-00
ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಚಂದಾ	ರೂ. 50-00
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ	ರೂ. 15-00
ಬಿಡಿ ಸಂಚಿಕೆಗೆ	ರೂ. 5-00

ಸಂಪಾದಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಕ

“ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಿದ್ಯಾಪ್ರವೀಣ ಮತ್ತು ವೇದವಿದ್ಯಾಭೂಷಣ”

ವೆ||ಬ್ರ||ಶ್ರೀ||ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮಾ, ಎಂ.ಎ.,

ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ ಮತ್ತು ಪಂಡಿತ

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶಕಾರ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು ಶಾಖೆ

ವಿ. ಸೂ. ಆಜೀವಸದಸ್ಯತ್ವದ ಬಾಬು 251 ರೂ.ಗಳನ್ನು ತಿಂಗಳಿಗೆ 50ರೂ.ಗಳಂತೆ 5 ಸತತ ಮಾಸಿಕ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕಳಿಸಬಹುದು.

ಇಂದೇ ನಿಮ್ಮ ಚಂದಾಹಣವನ್ನು ನಗದು, ಎಂ.ಓ., ಚೆಕ್, ಬ್ಯಾಂಕ್ ಡಿ/ಡಿ ಮೂಲಕ “ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರ” ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಾದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.

“ಶಂಕರಭಾಸ್ಕರ”

ಅಧ್ಯಾತ್ಮಪ್ರಕಾಶ ಕಾರ್ಯಾಲಯ

ನಂ. 68, 2ನೇ ಬ್ಲಾಕ್, ತ್ಯಾಗರಾಜನಗರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 028.

ಬೆಂಗಳೂರು-560 028

ಕೆ. ಜಿ. ಸುಬ್ರಾಯಶರ್ಮಾ

ದಿನಾಂಕ : 1-11-1989

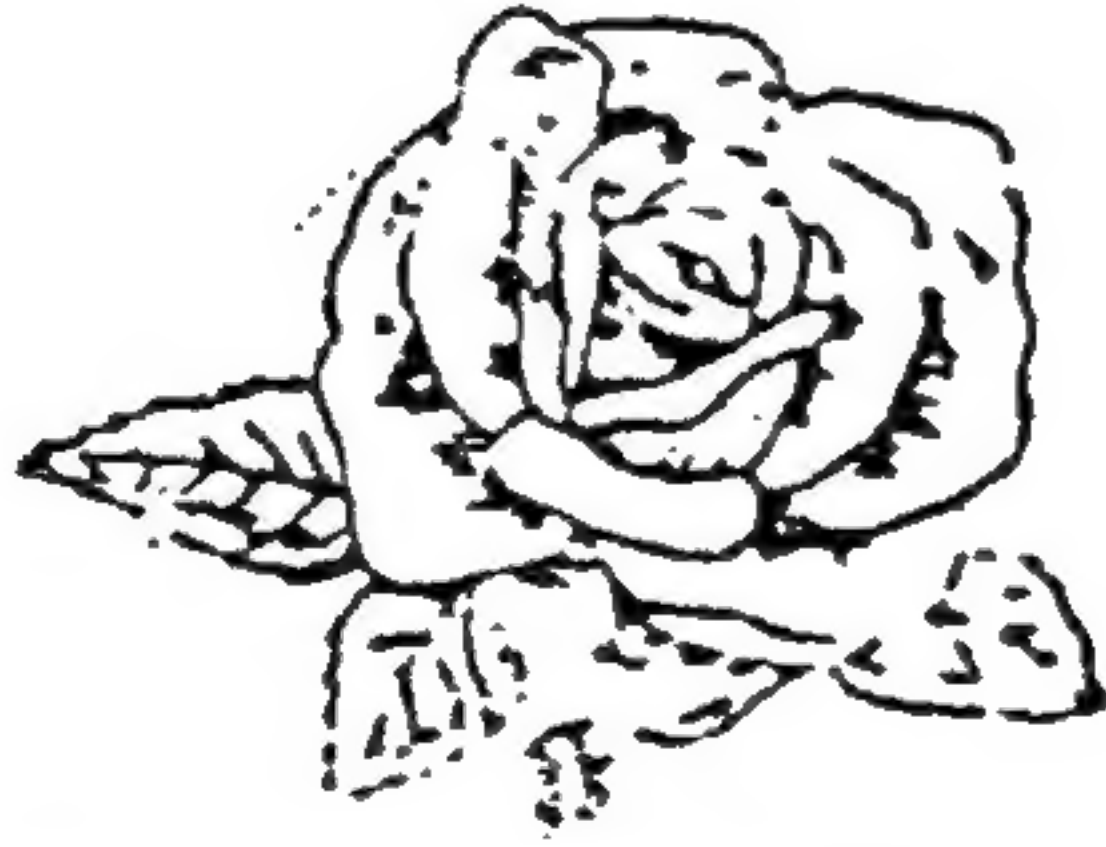
ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಮಾಸ್ ಕಾಟ್ ಆಗೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್
ಪೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ್ಯ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯಾ,
ಬೆಂಗಳೂರು-560 058.

ದೂರವಾಣಿ : 395902 ತಂತಿ : 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಫನ್ -845-580
ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
'ನಾಕ್ವೀಡ್' ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ :-

ಎನ್. ಎಸ್ ಗಿರಿವಾಜಿ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
[ಬೆಂಗಳೂರು]

ನಂ. 46, ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬುರ್ಬ್
ಯಶವಂತಪುರ, ಬೆಂಗಳೂರು-560 022.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಟರ್ನರ್-ಕೀ ಕನ್ ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ಸ್
(ಪ್ರೈ.) ಲಿಮಿಟೆಡ್
11ನೇ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ
ಬೆಂಗಳೂರು-560 003.

ಫೋನ್ : 364118